

EVANGHELIA DUPĂ SFÂNTUL MATEI

I. COPILĂRIA LUI ISUS

1.

Genealogia lui Isus (*Lc 3, 23-38*)

¹Cartea genealogiei lui Isus Cristos,
fiul lui David, fiul lui Abraham:

²Abraham i-a dat naștere lui Isaac;
Isaac i-a dat naștere lui Iacob;
Iacob i-a dat naștere lui Iuda
și pe frații lui;

³Iuda i-a dat naștere lui Fares
și pe Zara din Tamar;
Fares i-a dat naștere lui Esrom;
Esrom i-a dat naștere lui Aram;

⁴Aram i-a dat naștere lui Aminadab;
Aminadab i-a dat naștere lui Naason;

Naason i-a dat naștere lui Salmon;

⁵ Salmon i-a dat naștere lui Booz din Rahab;

Booz i-a dat naștere lui Obed din Rut;

Obed i-a dat naștere lui Iese;

⁶ Iese i-a dat naștere lui David, regele.

David i-a dat naștere lui Solomon,

din [femeia lui] Urie;

⁷ Solomon i-a dat naștere lui Roboam;

Roboam i-a dat naștere lui Abía;

Abía i-a dat naștere lui Asaf;

⁸ Asaf i-a dat naștere lui Iosafat;

Iosafat i-a dat naștere lui Ioram;

Ioram i-a dat naștere lui Ozia;

⁹ Ozia i-a dat naștere lui Ioatam;

Ioatam i-a dat naștere lui Ahaz;

Ahaz i-a dat naștere lui Ezechia;

¹⁰ Ezechia i-a dat naștere lui Manase;

Manase i-a dat naștere lui Amos;

Amos i-a dat naștere lui Iosia;

¹¹ Iosia i-a dat naștere lui Iehonia

și fraților lui,

în [timpul] deportării în Babilon.

¹² După deportarea în Babilon,

Iehonia i-a dat naștere lui Salatiel;

Salatiel i-a dat naștere lui Zorobabel;

¹³ Zorobabel i-a dat naștere lui Abiud;

Abiud i-a dat naștere lui Eliachim;

Eliachim i-a dat naștere lui Azor;

¹⁴ Azor i-a dat naștere lui Sadoc;

Sadoc i-a dat naștere lui Ahim;

Ahim i-a dat naștere lui Eliud;

¹⁵ Eliud i-a dat naștere lui Eleazar;

Eleazar i-a dat naștere lui Matan;

Matan i-a dat naștere lui Iacob;

¹⁶ Iacob i-a dat naștere lui Iosif,

soțul Mariei, din care s-a născut Isus,

cel care se numește Cristos.

¹⁷ Așadar, acestea sunt toate generațiile: de la Abraham până la David, paisprezece generații; de la David până la deportarea în Babilon, paisprezece generații, iar de la deportarea în Babilon până la Cristos, paisprezece generații.

Nașterea lui Isus (*Lc 1, 26–2, 7*)

¹⁸ Nașterea lui Isus Cristos însă a fost astfel: mama lui, Maria, fiind logodită cu Iosif. Înainte ca ei să fi fost împreună, ea s-a aflat

însărcinată de la Duhul Sfânt.

¹⁹ Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind s-o denunțe, a vrut să o lase în ascuns.

²⁰ Cugetând el la acestea, iată că un înger al Domnului i-a apărut în vis, spunându-i: „Iosif, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria, soția ta, căci ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.

²¹ Ea va naște un fiu și-i vei pune numele Isus, căci el va mântui poporul său de păcatele sale”.

²² Toate acestea s-au petrecut ca să se împlinească ceea ce fusese spus de Domnul prin profetul care zice:

²³ *Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu*

și îi vor pune numele Emanuel,

care, tradus, înseamnă: *Dumnezeu-cu-noi.*

²⁴ Trezindu-se din somn, Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat-o la sine pe soția lui

²⁵ și nu a cunoscut-o până când ea a născut un fiu. Și i-a pus numele Isus.

2.

Vizita magilor

¹ După ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod, regele, iată că au ajuns la Ierusalim niște magi din Răsărit

² și întrebau: „Unde este regele [nou]-născut al iudeilor? Căci am văzut steaua lui la răsărit și am venit să-l adorăm”.

³ Auzind aceasta, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.

⁴ Adunându-i pe toți arhierii și cărturarii poporului și a căutat [să afle] de la ei unde avea să se nască Cristos.

⁵ Ei i-au spus: „În Betleemul Iudeii, căci așa este scris de profet:

- 6 *Și tu, Betleem, pământ al lui Iuda,
nicidecum nu ești cea mai mică
dintre cetățile de seamă ale lui Iuda;
căci din tine va ieși stăpânitorul care va păstori poporul meu, Israel’.*
- 7 Atunci Irod, chemându-i pe magi în secret, a aflat de la ei timpul precis când li s-a arătat steaua.
- 8 Și, trimițându-i la Betleem, [le-]a spus: „Mergeți și informați-vă cu exactitate despre copil și, când îl veți fi găsit, faceți-mi cunoscut și mie ca să merg și eu să să-l ador”.
- 9 După ce l-au ascultat pe rege, au plecat și iată că steaua pe care o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor până când, venind, s-a oprit deasupra [locului] unde era copilul.
- 10 Când au văzut steaua, au fost cuprinși de o bucurie foarte mare.
- 11 Și, intrând în casă, au văzut copilul împreună cu Maria, mama lui. Apoi, căzând [la pământ], l-au adorat și, deschizând tezaurele lor, i-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă.
- 12 După ce li s-a revelat în vis să nu se mai întoarcă la Irod, au plecat pe alt drum în țara lor.

Fuga în Egipt

- 13 După ce au plecat ei, iată că îngerul Domnului i-a apărut în vis lui Iosif, zicând: „Sculându-te, ia copilul și pe mama lui, fugi în Egipt și stai acolo până când îți voi spune, pentru că Irod are de gând să caute copilul ca să-l ucidă”.
- 14 Sculându-se, [Iosif] a luat copilul și pe mama lui, în timpul nopții, și a plecat în Egipt.
- 15 A rămas acolo până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ceea ce a fost spus de Domnul prin profetul care zice: *Din Egipt l-am chemat pe fiul meu.*

Uciderea copiilor nevinovați

¹⁶ Atunci Irod, văzând că magii și-au bătut joc de el, s-a înfuriat și a trimis să fie uciși, în Betleem și în toate ținuturile sale, toți copiii de la doi ani în jos, după timpul precis pe care îl aflase de la magi. ¹⁷ Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia care zice:

¹⁸ *Un strigăt s-a auzit în Rama.
Plângere și tânguire mare.
Rahela își plânge copiii
și nu vrea să fie mângâiată,
pentru că nu [mai] sunt.*

Întoarcerea din Egipt

¹⁹ După ce a murit Irod, iată că îngerul Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif, în Egipt,
²⁰ și i-a spus: „Sculându-te, ia copilul și pe mama lui și mergi în țara lui Israel, pentru că au murit cei care căutau [să ia] viața copilului”.

²¹ Sculându-se, [Iosif] a luat copilul și pe mama lui și a intrat în țara lui Israel.

²² Auzind că Arhelau domnea în Iudeea în locul tatălui său, Irod, s-a temut să meargă acolo. Fiindu-i revelat în vis, s-a dus în părțile Galileii

²³ și a venit să locuiască în cetatea numită Nazaret, ca să se îplinească ceea ce a fost spus prin profeți: „Se va chema Nazarinean”.

II. PREGĂTIREA ACTIVITĂȚII PUBLICE A LUI ISUS

3.

Predica lui Ioan Botezătorul (*Mc* 1, 1-8; *Lc* 3, 1-9. 15-17; *In* 1, 19-28)

¹ În zilele acelea, a venit Ioan Botezătorul predicând în Pustiul Iudeii.

² El zicea: „Convertiți-vă, pentru că s-a apropiat împărăția cerurilor!”

³ Acesta este cel despre care a spus Isaia profetul, care zice:

Glasul celui care strigă în deșert:

Pregătiți calea Domnului,

faceți drepte cărările lui!

⁴ Acest Ioan avea o haină din păr de cămilă și centură de piele în jurul coapselor sale, iar hrana lui erau lăcustele și mierea sălbatică.

⁵ Și veneau la el din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului

⁶ și erau botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁷ Văzând că mulți dintre farisei și saducei veneau la botezul lui, le spunea: „Pui de vipere! Cine v-a învățat să fugiți de mânia care vine?

⁸ Faceți, deci, rod vrednic de convertire.

⁹ Să nu credeți că puteți spune: «Îl avem de tată pe Abraham» pentru că vă spun că Dumnezeu poate să-i ridice lui Abraham fii din

pietrele acestea.

¹⁰ Securea este deja la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face rod bun va fi tăiat și aruncat în foc.

¹¹ Eu vă botez cu apă, spre convertire, însă cel care vine după mine este mai puternic decât mine; eu nu sunt în stare să-i duc încălțăminte. El vă va boteza în Duhul Sfânt și cu foc.

¹² Lopata de vânturat este în mâna lui și va curăța aria sa: va aduna grâul în grânarul său, iar pleava o va arde în focul care nu se va stinge”.

Botezul lui Isus (*Mc* 1, 9-11; *Lc* 3, 21-22)

¹³ Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.

¹⁴ Dar Ioan încerca să-l oprească spunându-i: „Eu am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?”.

¹⁵ Răspunzând, Isus i-a zis: „Lasă acum, căci așa se cuvine ca noi să împlinim toată dreptatea”. Atunci el l-a lăsat.

¹⁶ După ce a fost botezat, Isus a ieșit îndată din apă. Și iată că s-au deschis cerurile și l-a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind deasupra lui.

¹⁷ Și iată, a fost un glas din ceruri care spunea: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care mi-am găsit plăcerea”.

4.

Ispitirea lui Isus (*Mc* 1, 12-13; *Lc* 4, 1-13)

¹ Atunci Isus a fost condus de Duhul în deșert ca să fie ispitit de diavol.

- ² După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, în cele din urmă i s-a făcut foame.
- ³ Apropoiindu-se, Ispititorul i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, spune ca pietrele acestea să devină pâini”.

- ⁴ Dar el, răspunzând, i-a zis: „Este scris:

*Nu numai cu pâine va trăi omul,
ci și cu tot cuvântul
care iese din gura lui Dumnezeu”.*

- ⁵ Atunci diavolul l-a dus în cetatea sfântă, l-a așezat pe coama templului

- ⁶ și i-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris:

*Le va porunci îngerilor săi cu privire la tine
și te vor purta pe mâini
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră”.*

- ⁷ Isus i-a zis: „Din nou este scris: *Nu-l vei ispiti pe Domnul Dumnezeul tău”.*

- ⁸ Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor

- ⁹ și i-a spus: „Îți voi da toate acestea, dacă vei cădea [înaintea mea] și mă vei adora”.

- ¹⁰ Atunci Isus i-a spus: „Pleacă, Satană! Căci este scris:

*Pe Domnul Dumnezeul tău îl vei adora
și numai lui îi vei aduce cult”.*

- ¹¹ Atunci diavolul l-a lăsat. Și iată că se apropiau îngeri și îi slujeau.

Isus la Cafarnaum (*Mc 1, 14-15; Lc 4, 14-15*)

- ¹² Auzind că Ioan a fost dat să fie închis, [Isus] a plecat în Galileea.
- ¹³ Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască la Cafarnaum, care este pe malul mării, în ținuturile lui Zabulon și Neftali,
- ¹⁴ ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:
- ¹⁵ *Pământ al lui Zabulon și pământ al lui Neftali,
pe drumul spre mare, dincolo de Iordan,
Galileea neamurilor!*
- ¹⁶ *Poporul care stătea în întuneric
a văzut o lumină mare,
iar celor care stăteau
în regiunea și în umbra morții
le-a răsărit o lumină.*
- ¹⁷ De atunci a început Isus să predice și să spună: „Convertiți-vă: s-a apropiat împărăția cerurilor!”.

Chemarea primilor discipoli (Mc 1, 16-20; Lc 5, 1-11)

- ¹⁸ Umblând de-a lungul Mării Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, cel numit Petru, și pe Andrei, fratele lui, aruncând plasa în mare, căci erau pescari,
- ¹⁹ și le-a spus: „Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni!”
- ²⁰ Iar ei, părăsind îndată năvoadele, l-au urmat.
- ²¹ Plecând de acolo, a văzut alți doi frați, pe Iacob, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele lui, în barcă, împreună cu Zebedeu, tatăl lor,

reparându-și năvoadele, și i-a chemat.

²² Iar ei, părăsind îndată barca și pe tatăl lor, l-au urmat.

Isus învață și vindecă mulțimile (Lc 6, 17-19)

²³ El străbătea toată Galileea, învățând în sinagogle lor, predicând evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice suferință în popor.

²⁴ Și s-a dus vestea despre el în toată Siria. Erau aduși la el toți cei care sufereau de diferite boli și erau apăsați de chinuri: posedați, lunatici și paralizați, iar el îi vindeca.

²⁵ Îl urmau mulțimi numeroase din Galileea, din Decapole, din Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

III. PREDICA DE PE MUNTE

5.

Introducere

¹ Văzând mulțimile, [Isus] s-a urcat pe munte și, după ce s-a așezat, s-au apropiat de el discipolii săi.

² Și, deschizându-și gura, îi învăța zicând:

Fericirile (Lc 6, 20-23)

3 „Fericiti cei săraci în duh,
pentru că a lor este împărăția cerurilor.

4 Fericiti cei care plâng,
pentru că ei vor fi mângâiați.

5 Fericiti cei blânzi,
pentru că ei vor moșteni pământul.

6 Fericiti cei cărora le este foame și sete de dreptate
pentru că ei se vor sătura.

7 Fericiti cei milostivi,
pentru că ei vor [afla] milostivire.

8 Fericiti cei curați la inimă,
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

9 Fericiti făcătorii de pace,
pentru că ei vor fi numiți fiii lui Dumnezeu.

10 Fericiti cei persecutați din cauza dreptății,
pentru că a lor este împărăția cerurilor.

11 Fericiti sunteți când vă vor insulta, vă vor persecuta și, [mințind], vor spune împotriva voastră tot răul din cauza mea.

12 Bucurați-vă și veseliți-vă, căci răsplata voastră mare este în ceruri; căci așa i-au persecutat pe profeții dinaintea voastră.

Sarea pământului și lumina lumii (Mc 9, 50; Lc 14, 34-35)

¹³ Voi sunteți sarea pământului. Dacă sarea își pierde gustul, cu ce se va săra? Nu mai este bună de nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.

¹⁴ Voi sunteți lumina lumii. Nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte.

¹⁵ Nici nu se aprinde o candelă și se pune sub obroc, ci pe candelabru ca să lumineze pentru toți cei sunt în casă.

¹⁶ Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l glorifice pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Isus și Legea

¹⁷ Să nu socotiți că am venit să desființez Legea sau Profetii. Nu am venit să desființez, ci să împlinesc.

¹⁸ Căci, adevăr vă spun, mai înainte de a trece cerul și pământul, nici o iotă și nici o linioară nu va trece din Lege, până ce nu se vor împlini toate.

¹⁹ Așadar, cel care va încălca una dintre aceste porunci mai mici și-i va învăța astfel pe oameni, va fi numit cel mai mic în împărăția cerurilor. Dar, dacă cineva le va împlini și va învăța astfel, acesta va fi numit mare în împărăția cerurilor.

²⁰ Căci vă spun: dacă dreptatea voastră nu o va întrece cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Învățătura despre mânie

- ²¹ Ați auzit că s-a spus celor din vechime: *Să nu ucizi!* Dacă cineva comite o crimă, va fi condamnat la judecată.
- ²² Dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va fi condamnat la judecată. Dacă cineva îi spune fratelui său „prostule!”, va fi condamnat de Sinedriu. Dacă cineva îi spune nebunule! va fi condamnat la focul Gheenei.
- ²³ Așadar, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,
- ²⁴ lasă acolo darul tău, în fața altarului, du-te, împacă-te mai întâi cu fratele tău și apoi, venind, oferă-ți darul!
- ²⁵ Pune-te de acord cu dușmanul tău repede, cât timp mai ești cu el pe drum, ca nu cumva dușmanul să te dea pe mâna judecătorului, iar judecătorul gardianului și să fii aruncat în închisoare.
- ²⁶ Adevăr îți spun, nu vei ieși de acolo până când nu vei fi restituit ultimul ban.

Despre dorințele rele și adulter

- ²⁷ Ați auzit că s-a spus: *Să nu comiți adulter.*
- ²⁸ Eu însă vă spun că oricine privește o femeie, dorind-o, a și comis adulter cu ea în inima lui.
- ²⁹ Dacă ochiul tău drept te scandalizează, scoate-l și aruncă-l de la tine, căci este mai bine pentru tine să piară unul dintre membrele tale, decât să-ți fie aruncat în Gheenă tot trupul.
- ³⁰ Și, dacă mâna dreaptă te scandalizează, taie-o și arunc-o de la tine, pentru că este mai bine pentru tine ca să piară unul dintre membrele tale, decât tot trupul tău să ajungă în Gheenă.

Despre divorț (Mt 19, 9; Mc 10, 11-12; Lc 16, 18)

³¹ S-a spus: *Dacă cineva își lasă femeia, să-i dea act de despărțire.*

³² Eu însă vă spun: oricine își lasă femeia, în afară de caz de desfrânare, o face să comită adulter și oricine se căsătorește cu una lăsată comite adulter.

Despre jurământ

³³ Din nou ați auzit că s-a spus celor din vechime: *Să nu faci jurământ fals, ci să ții jurămintele făcute înaintea Domnului.*

³⁴ Eu însă vă spun: să nu juri deloc. Nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu.

³⁵ Nici pe pământ, pentru că este scaunul picioarelor sale. Nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui rege.

³⁶ Nici pe capul tău să nu juri, căci nu poți face nici un fir de păr alb sau negru.

³⁷ Deci cuvântul vostru să fie: da, da; nu, nu. Ceea ce este în plus față de acestea este de la Cel Rău.

Despre răzbunare (Lc 6, 29-30)

³⁸ Ați auzit că s-a spus: *Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.*

³⁹ Eu însă vă spun: să nu vă împotriviți celui rău; ba, mai mult, dacă cineva te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt.

⁴⁰ Celui care vrea să te judece și să-ți ia tunica, lasă-i și mantia,

⁴¹ iar, dacă cineva te-ar constrânge să faci o mie [de pași], mergi cu el două.

⁴² Celui care îți cere, dă-i, și celui care vrea să împrumute de la tine, nu întoarce spatele!

Iubirea față de dușmani (Lc 6, 27-28, 32-36)

⁴³ Ați auzit că s-a spus: *Să-l iubești pe aproapele tău* și să-l urăști pe dușmanul tău.

⁴⁴ Eu însă vă spun: iubiți-i pe dușmanii voștri și rugați-vă pentru cei care vă persecută,

⁴⁵ ca să deveniți fiii Tatălui vostru care este în ceruri, care face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și să plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.

⁴⁶ Căci, dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc, ce răsplată aveți? Oare nu fac același lucru și vameșii?

⁴⁷ Și dacă îi salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Oare nu fac același lucru și păgânii?

⁴⁸ Așadar, fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru ceresc este desăvârșit.

6.

Despre pomană

¹ Aveți grijă să nu săvârșiți faptele voastre bune înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea răsplată înaintea Tatălui vostru din ceruri.

² Așadar, când dai de pomană, nu trâmbița înaintea ta, așa cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi ca să fie laudați de oameni. Adevăr vă spun: și-au primit răsplata.

³ Tu, însă, când dai de pomană, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta

⁴ pentru ca pomana ta să fie în ascuns și Tatăl tău, care vede în ascuns, te va răsplăti.

Despre rugăciune (Lc 11, 2-4)

⁵ Iar când vă rugați, nu faceți ca ipocriții pentru că lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor ca să se arate oamenilor. Adevăr vă spun: și-au primit răsplata.

⁶ Tu, însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, care vede în ascuns, te va răsplăti.

⁷ Când vă rugați, nu spuneți multe, ca păgânii, care cred că vor fi ascultați pentru vorbăria lor.

⁸ Așadar, să nu vă asemenați cu ei, căci Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie, înainte ca să-i cereți.

Tatăl nostru (Lc 11, 2-4)

⁹ Voi deci așa să vă rugați:

Tatăl nostru, care ești în ceruri,
sfințească-se numele tău.

¹⁰ Vie împărăția ta.

Facă-se voia ta,
precum în cer, așa și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră cea de toate zilele

dă-ne-o nouă astăzi

12 și ne iartă nouă greșelile noastre,
precum și noi iertăm greșiților noștri.

13 Și nu ne duce pe noi în ispită,
ci ne mântuiește de Cel Rău.

14 Căci dacă voi iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta,

15 însă, dacă nu-i veți ierta pe oameni, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre.

Despre post

16 Când postiți nu fiți triști ca ipocriții, căci ei își schimonosesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr vă spun: și-au primit răsplata.

17 Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața

18 ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, care este în ascuns. Și Tatăl tău, care vede în ascuns, te va răsplăti.

Adevăratele comori (Lc 12, 33-34)

19 Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le distrug și unde hoții le sapă și le fură.

20 Adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le distrug și unde hoții nu le sapă și nu le fură.

21 Căci unde este comoara voastră acolo va fi și inima voastră.

Lumina trupului (*Lc 11, 34-36*)

²² Candela trupului este ochiul. Deci dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină. ²³ Însă dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi întunecos. Așadar, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare [va fi] întunericul!

Sau Dumnezeu, sau banul (*Lc 16, 13*)

²⁴ Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau îl va urî pe unul și îl va iubi pe celălalt, sau va ține la unul, iar pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei.

Încrederea în providență (*Lc 12, 22-31*)

²⁵ De aceea vă spun: nu vă îngrijorați pentru viața voastră: ce veți mânca [sau ce veți bea], nici pentru trupul vostru: cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, iar trupul [mai mult] decât îmbrăcămintea?

²⁶ Priviți păsările cerului: nu seamănă, nu secără, nici nu adună în hambar, iar Tatăl vostru cerească le hrănește. Oare nu sunteți voi mult mai [de preț] decât ele?

²⁷ Cine dintre voi, oricât s-ar strădui, poate să adauge câtuși de puțin la durata vieții sale?

²⁸ Iar pentru îmbrăcăminte de ce vă străduiți? Observați cum cresc crinii câmpului: nu trudesă și nu țes.

- ²⁹ Totuși vă spun că nici Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
- ³⁰ Așadar, dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, cu cât mai mult pe voi, [oameni] cu puțină credință?
- ³¹ Deci, nu vă îngrijorați spunând: „Ce vom mânca? Ce vom bea?” sau „Cu ce ne vom îmbrăca?”
- ³² Căci pe toate acestea le caută neamurile [păgâne]; dar Tatăl vostru ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea.
- ³³ Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate acestea vi se vor adăuga.
- ³⁴ Deci nu vă îngrijorați pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei răutatea ei.

7.

Judecarea aproapelui (Lc 6, 37-42)

- ¹ Nu judecați, ca să nu fiți judecați,
- ² deoarece cu judecata cu care judecați veți fi judecați și cu măsura cu care măsurați vi se va măsura și vouă.
- ³ De ce, așadar, vezi paiul din ochiul fratelui tău, însă nu observi bârna din ochiul tău?
- ⁴ Sau cum vei spune fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău” și iată că bârna este în ochiul tău?
- ⁵ Ipocritule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea bine să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
- ⁶ Nu dați cele sfinte câinilor și nu aruncați mărgăritarele în fața porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie.

Puterea rugăciunii (Lc 11, 9-13)

⁷ Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide.

⁸ Căci oricine cere, primește; cine caută, găsește; iar celui care bate, i se va deschide.

⁹ Care om dintre voi, dacă fiul îi va cere pâine, îi va da o piatră?

¹⁰ Sau, dacă va cere un pește, îi va da un șarpe?

¹¹ Așadar, dacă voi, răi cum sunteți, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor care i le cer?

Regula de aur (*Lc 6, 31*)

¹² Deci, tot ce vreți ca oamenii să facă pentru voi, faceți și voi pentru ei, căci aceasta este Legea și Profeții.

Cele două căi (*Lc 13, 23-24*)

¹³ Intrați pe poarta strâmtă, pentru că largă este poarta și lată calea ce duce spre pieire și mulți sunt cei care intră pe ea.

¹⁴ Dar cât de strâmtă este poarta și cât de îngustă calea care duce la viață! Și puțini sunt cei care o găsesc.

Profeții falși (*Lc 6, 43-44*)

- ¹⁵ Feriți-vă de profeții falși care vin la voi în haine de oi, dar înăuntru sunt lupi răpitori.
- ¹⁶ După roadele lor îi veți recunoaște. Oare se culeg struguri din măracini sau smochine din ciulini? ¹⁷ La fel, tot pomul bun face fructe bune, iar pomul rău face fructe rele.
- ¹⁸ Un pom bun nu poate să facă fructe rele, nici un pom rău să facă fructe bune.
- ¹⁹ Orice pom care nu face fructe bune este tăiat și aruncat în foc.
- ²⁰ Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște.

Adevărații discipoli (Lc 13, 26-27)

- ²¹ Nu oricine îmi zice „Doamne! Doamne!” va intra în împărăția cerurilor, ci acela care împlinește voința Tatălui meu, care este în ceruri.
- ²² Mulți vor spune în ziua aceea: „Doamne! Doamne! Oare nu în numele tău am profețit și nu în numele tău am alungat diavoli și nu în numele tău am făcut atâtea minuni?”
- ²³ Atunci le voi declara: „Niciodată nu v-am cunoscut. Îndepărtați-vă de mine, voi care săvârșiți nelegiuirea!”

Casa construită pe stâncă (Lc 6, 47-49)

- ²⁴ Așadar, oricine ascultă aceste cuvinte ale mele și le împlinește va fi asemenea cu omul înțelept care și-a construit casa pe stâncă.
- ²⁵ A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, au năvălit peste casa aceea, dar ea n-a căzut, pentru că fusese stabilită pe stâncă.

- ²⁶ Însă oricine ascultă aceste cuvinte ale mele și nu le împlinește va fi asemenea cu bărbatul necugetat care și-a construit casa pe nisip.
- ²⁷ A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile, au izbit în casa aceea și ea s-a prăbușit. Iar prăbușirea ei a fost mare.
- ²⁸ Când a terminat Isus aceste cuvinte, mulțimile au fost cuprinse de uimire pentru învățătura lui,
- ²⁹ deoarece el îi învăța ca unul care are autoritate, și nu în felul cărturarilor lor.

IV. MINUNILE LUI ISUS ÎN GALILEEA

8.

Vindecarea unui lepros (*Mc* 1, 40-45; *Lc* 5, 12-16)

- ¹ Când a coborât de pe munte, îl urmau mulțimi numeroase.
- ² Și, apropiindu-se un lepros, s-a prosternat înaintea lui, spunând: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți?”
- ³ Întinzându-și mâna, l-a atins spunându-i: „Vreau. Curăță-te!” Și, îndată, lepra lui s-a curățat.
- ⁴ Atunci Isus i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui, dar mergi, arată-te preotului și adu ofranda pe care a poruncit-o Moise ca mărturie pentru ei”.

Vindecarea servitorului centurionului (*Lc* 7, 1-10; *In* 4, 43-54)

- ⁵ Intrând [Isus] în Cafarnaum, a venit la el un centurion, rugându-l:
- ⁶ „Doamne, servitorul meu zace în casă, paralizat, suferind groaznic”.
- ⁷ El i-a spus: „Voi veni eu însumi și-l voi vindeca”.
- ⁸ Dar centurionul, răspunzând, i-a zis: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune numai un cuvânt și va fi vindecat servitorul meu.
- ⁹ Căci și eu sunt un om supus autorității; având soldați în subordine, spun unuia: «Du-te!», iar el se duce, și altuia: «Vino!», iar el vine, și servitorului meu: «Fă aceasta!», iar el face”.
- ¹⁰ Auzind, Isus s-a mirat și a spus celor care îl urmau: „Adevăr vă spun că la nimeni în Israel nu am găsit o astfel de credință.
- ¹¹ De aceea vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă în împărăția cerurilor împreună cu Abraham, Isaac și Iacob,
- ¹² iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul din afară. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților”.
- ¹³ Apoi Isus i-a spus centurionului: „Mergi, să ți se facă după cum ai crezut!” Și în ceasul acela a fost vindecat servitorul lui.

Vindecări la Cafarnaum (*Mc* 1, 29-34; *Lc* 4, 38-41)

- ¹⁴ Venind Isus în casa lui Petru, a văzut-o pe soacra acestuia zăcând cuprinsă de febră.
- ¹⁵ I-a atins mâna și febra a lăsat-o. Ea s-a ridicat și a început să-i slujească.
- ¹⁶ La lăsatul serii, i-au adus mulți posedați de diavol, iar el a alungat diavolii cu un cuvânt și i-a vindecat pe toți cei bolnavi,
- ¹⁷ ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

El a luat asupra lui slăbiciunile noastre

și a purtat bolile noastre.

Exigențele vocației (Lc 9, 57-62)

- ¹⁸ Văzând Isus mulțimea din jurul său, a poruncit să treacă pe țărmul [celălalt].
- ¹⁹ Atunci, apropiindu-se de el unul dintre cărturari, a spus: „Învățătorule, te voi urma oriunde te vei duce”.
- ²⁰ Dar Isus i-a zis: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, însă Fiul Omului nu are unde-și rezema capul”.
- ²¹ Un altul dintre discipolii lui i-a spus: „Doamne, lasă-mă să merg mai întâi și să-l îngrop pe tatăl meu”.
- ²² Dar Isus i-a zis: „Urmează-mă și lasă morții să-și îngroape morții”.

Liniștirea furtunii (Mc 4, 35-41; Lc 8, 22-25)

- ²³ Apoi [Isus], urcând în barcă, discipolii lui l-au urmat.
- ²⁴ Și iată, a fost pe mare o furtună atât de puternică, încât barca era acoperită de valuri, iar el dormea.
- ²⁵ Venind [discipolii lui], l-au trezit spunându-i: „Doamne, salvează-ne! Pierim!”
- ²⁶ Dar el le-a spus: „De ce sunteți fricoși, [oameni] cu puțină credință?” Atunci, ridicându-se, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște deplină.
- ²⁷ Oamenii au fost cuprinși de uimire și spuneau: „Cine este acesta că și vânturile și marea ascultă de el?”

Vindecarea posedărilor de diavol din ținutul gadarenilor (*Mc* 5, 1-20; *Lc* 8, 26-39)

²⁸ Ajungând pe malul [celălalt], în ținutul gadarenilor, l-au întâmpinat doi posedăți de diavoli, ieșiți din morminte, atât de violenți încât nu putea nimeni să treacă pe drumul acela.

²⁹ Și iată că ei strigau, zicând: „Ce ai cu noi, Fiu al lui Dumnezeu? Ai venit aici înainte de vreme ca să ne chinuiești?”

³⁰ Nu departe de ei era o turmă mare de porci care pășteau.

³¹ Diavolii îl rugau, zicând: „Dacă ne alungi, trimite-ne în turma de porci”.

³² El le-a zis: „Mergeți!” Ieșind [din posedăți], ei au intrat în porci, și iată că toată turma s-a aruncat în mare de pe coasta abruptă și a pierit în apă.

³³ Atunci paznicii au fugit și, venind în cetate, au făcut cunoscut toate și [cele întâmplare] cu posedății.

³⁴ Și iată toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus și, văzându-l, l-au rugat să plece din ținutul lor.

9.

Vindecarea unui paralizat (*Mc* 2, 1-12; *Lc* 5, 17-26)

¹ Urcându-se în barcă, a trecut dincolo și a ajuns în cetatea sa.

² Și iată că au adus la el un paralizat care zăcea pe o targă. Iar Isus, văzând credința lor, a spus paralizatului: „Curaj, fiule! Păcatele îți sunt iertate”.

³ Atunci unii dintre cărturari spuneau între ei: „Acesta spune blasfemii!”

⁴ Isus, cunoscând gândurile lor, a zis: „De ce gândiți rău în inimile voastre?”

⁵ Ce este mai ușor să spun: «Păcatele îți sunt iertate» sau să spun: «Ridică-te și umblă»?

⁶ Dar ca să știți că Fiul Omului are puterea de a ierta păcatele pe pământ”, i-a spus paralizatului: „Ridică-te, ia-ți targa și du-te la casa ta!”

⁷ Atunci, ridicându-se, s-a dus acasă.

⁸ Văzând aceasta, mulțimile au fost cuprinse de teamă și îl glorificau pe Dumnezeu, care dă oamenilor o astfel de putere.

Chemarea lui Matei (*Mc 2, 13-17; Lc 5, 27-32*)

⁹ Plecând Isus de acolo, a văzut un om numit Matei, stând la postul de vamă, și i-a spus: „Urmează-mă!” Ridicându-se, el l-a urmat.

¹⁰ Și, pe când stătea la masă în casă, iată că mulți vameși și păcătoși au venit și s-au așezat la masă cu Isus și cu discipolii lui.

¹¹ Văzând aceasta, fariseii au spus discipolilor lui: „De ce mănâncă învățătorul vostru împreună cu vameșii și păcătoșii?”

¹² Auzindu-i, el le-a spus: „Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci bolnavii.

¹³ Așadar, mergeți și învățați ce înseamnă: *Îndurare vreau și nu jertfă*, căci nu am venit să-i chem pe cei drekți, ci pe cei păcătoși”.

Despre post (*Mc 2, 18-22; Lc 5, 33-39*)

¹⁴ Atunci s-au apropiat de el discipolii lui Ioan și i-au spus: „De ce noi și fariseii postim mult, iar discipolii tăi nu postesc?”

¹⁵ Isus le-a spus: „Pot oare nuntașii să plângă atât timp cât mirele este cu ei? Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

¹⁶ Nimeni nu pune un petic dintr-o stofă nouă la o haină veche; căci peticul trage din haină și ruptura devine mai mare.

¹⁷ Nici nu se toarnă vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile se sparg: vinul se varsă, iar burdufurile se strică. Ci vinul nou se pune în burdufuri noi: astfel amândouă se păstrează”.

Vindecarea unei femei și învierea fiicei unui înalt funcționar (Mc 5, 21-43; Lc 8, 40-56)

¹⁸ În timp ce le spunea acestea, a venit un înalt funcționar, s-a prosternat înaintea lui, zicând: „Fiica mea a murit de curând, dar vino, pune-ți mâna peste ea și va trăi”.

¹⁹ Isus, ridicându-se, a mers după el împreună cu discipolii săi.

²⁰ Și iată că o femeie care de doisprezece ani avea hemoragie, apropiindu-se din spate, i-a atins ciucurii hainei,

²¹ căci își spunea: „De mă voi atinge fie și numai de haina lui, voi fi vindecată”.

²² Întorcându-se și văzând-o, Isus i-a zis: „Curaj, fiică, credința ta te-a mântuit!” Iar femeia a fost vindecată din ceasul acela.

²³ Ajungând Isus la casa înaltului funcționar și văzând cântăreții din fluier și mulțimea zgomotoasă, ²⁴ a spus: „Dați-vă la o parte! Copila n-a murit, ci doarme”. Dar ei îl luau în râs.

²⁵ Când mulțimea a fost scoasă afară, el a intrat și a prins-o de mână, iar copila s-a ridicat.

²⁶ Și s-a răspândit vestea aceasta în tot ținutul acela.

Isus vindecă doi orbi

²⁷ Când a plecat de acolo, au venit după Isus doi orbi strigând: „Îndură-te de noi, Fiul lui David!”

²⁸ Ajungând în casă, orbii s-au apropiat de el, iar Isus le-a zis: „Credeți că pot să fac aceasta?” I-au spus: „Da, Doamne!”

- ²⁹ Atunci le-a atins ochii spunând: „Să vi se facă după credința voastră!”
- ³⁰ Și li s-au deschis ochii, iar Isus le-a poruncit cu asprime: „Vedeți să nu afle nimeni!”
- ³¹ Dar ei, după ce au ieșit, au răspândit [vestea] despre el în tot ținutul acela.

Isus vindecă un om mut

- ³² Când au plecat aceștia, iată că i-au adus un om mut, posedat de diavol.
- ³³ După ce diavolul a fost alungat, mutul a vorbit, iar mulțimile se mirau spunând: „Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel!”
- ³⁴ Însă fariseii spuneau: „Cu ajutorul căpeteniei diavolilor îi scoate pe diavoli”.

V. DISCURSUL MISIONAR

Isus are milă de popor

- ³⁵ Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, predicând evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice neputință.
- ³⁶ Văzând mulțimile, i s-a făcut milă de ele, căci erau istovite și părăsite, ca niște oi care nu au păstor.
- ³⁷ Atunci le-a spus discipolilor săi: „Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini.

³⁸ Rugați-l deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui”.

10.

Alegerea apostolilor (*Mc* 3, 14-19; *Lc* 6, 12-16)

¹ Chemându-i pe cei doisprezece discipoli ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le alunge și să vindece orice boală și orice neputință.

² Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: cel dintâi Simon, cel numit Petru, și Andrei, fratele lui; Iacob, [fiul] lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui;

³ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacob, [fiul] lui Alfeu, și Tadeu;

⁴ Simon Canaaneul și Iuda Iscarioteanul, cel care l-a trădat.

Misiunea apostolilor (*Mc* 6, 7-13; *Lc* 9, 1-6; 10, 3-11)

⁵ Isus i-a trimis pe aceștia doisprezece, poruncindu-le: „Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în cetatea samaritenilor.

⁶ Mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.

⁷ Mergând, predicați, spunând: „S-a apropiat împărăția cerurilor”.

⁸ Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, curățați-i pe cei leproși, alungați-i pe diavoli. În dar ați primit, în dar să dați.

⁹ Nu luați nici aur, nici argint, nici ban la brâu,

¹⁰ nici desagă pentru drum, nici două tunică, nici încălțăminte și nici toiag, pentru că cine lucrează are dreptul la hrană.

- ¹¹ Când intrați într-o cetate sau într-un sat, interesați-vă cine este [om] vrednic și rămâneți acolo până când plecați.
- ¹² Intrând în casă, salutați.
- ¹³ Și, dacă acea casă este vrednică, pacea voastră să vină asupra ei; însă dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.
- ¹⁴ Dacă cineva nu vă primește și nu ascultă cuvintele voastre, ieșind din casa și din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.
- ¹⁵ Adevăr vă spun: mai ușor va fi în ziua judecății pentru Sodoma și Gomora decât pentru cetatea aceea.

Persecuțiile împotriva discipolilor (*Mc* 13, 9-13; *Lc* 21, 12-17)

- ¹⁶ Iată, eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor; fiți, așadar, înțelepți ca șerpii și simpli ca porumbeii.
- ¹⁷ Fiți atenți la oameni, pentru că vă vor da pe [mâna] sinedriilor și vă vor biciui în sinagogile lor.
- ¹⁸ Și veți fi duși, din cauza mea, înaintea guvernanților și a regilor, ca mărturie înaintea lor și a păgânilor.
- ¹⁹ Când veți fi dați pe [mâna] lor, nu vă preocupați cum sau ce veți vorbi, căci vi se va da în ceasul acela ce să vorbiți,
- ²⁰ pentru că nu sunteți voi cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi.
- ²¹ Frate pe frate va da la moarte și tată pe fiu. Copiii se vor ridica împotriva părinților și-i vor ucide.
- ²² Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu. Însă, cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela va fi mântuit.
- ²³ Când vă vor persecuta într-o cetate, fugiți în alta, căci adevăr vă spun, nu veți termina cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.
- ²⁴ Nu este discipolul mai presus decât învățătorul, nici sclavul mai presus decât stăpânul său.
- ²⁵ Este de ajuns discipolului să devină ca învățătorul său, și sclavului ca stăpânul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu

atât mai mult pe cei din casa lui!

Mărturisirea curajoasă a Fiului Omului (Lc 12, 1-9)

- ²⁶ Nu vă temeți de ei, căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic secret care nu va fi cunoscut.
- ²⁷ Ceea ce eu vă spun în întuneric spuneți la lumină și ceea ce vă spun la ureche predicați de pe acoperișuri.
- ²⁸ Nu vă temeți de cei care ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de cel care poate să piardă și trupul și sufletul în Gheenă.
- ²⁹ Oare nu se vând două vrăbii pe un ban? Și nici una dintre ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru.
- ³⁰ Vouă, însă, vă sunt numărate toate firele de păr de pe cap.
- ³¹ Așadar, nu vă temeți! Voi valorăți mai mult decât multe vrăbii.
- ³² Oricine va da mărturie pentru mine înaintea oamenilor, voi da și eu mărturie pentru el înaintea Tatălui meu cel din ceruri.
- ³³ Însă oricine mă va renega înaintea oamenilor îl voi renega și eu înaintea Tatălui meu cel din ceruri.

Exigențele urmăririi lui Isus (Lc 12, 51-53; 14, 26-27)

- ³⁴ Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ. Nu am venit să aduc pace, ci sabie.
- ³⁵ Căci am venit să despart

fiul de tatăl său

fiica de mama sa,

nora de soacra sa,

³⁶ iar dușmanii omului vor fi cei din casa lui.

³⁷ Cine își iubește tatăl sau mama mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine; și cine își iubește fiul sau fiica mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine.

³⁸ Cine nu-și ia crucea și nu mă urmează nu este vrednic de mine.

³⁹ Cine ține la viață o va pierde, iar cine își pierde viața pentru mine o va regăsi.

Răsplată pentru primirea apostolilor (Mc 9, 41)

⁴⁰ Cine vă primește pe voi pe mine mă primește, iar cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis.

⁴¹ Cine primește un profet pentru că este profet va primi răsplata profetului, iar cine primește un drept pentru că este drept va primi răsplata celui drept.

⁴² Cine va da de băut, fie și numai un pahar cu apă rece, unuia dintre aceștia mici pentru că este discipol, adevăr vă spun, nu-și va pierde răsplata”.

11.

¹ Când Isus a terminat de dat aceste învățături celor doisprezece discipoli ai săi, a plecat de acolo ca să învețe și să predice în cetățile lor.

VI. NECREDINȚA ȘI ÎMPOTRIVIREA IUDEILOR

Mărturia lui Isus despre Ioan (Lc 7, 18-35)

- ² Auzind Ioan, în închisoare, de faptele lui Cristos, i-a trimis pe unii dintre discipolii săi
- ³ ca să-i spună: „Tu ești cel care trebuie să vină sau să așteptăm un altul?”
- ⁴ Isus, răspunzând, le-a spus: „Mergeți și faceți-i cunoscut lui Ioan ceea ce auziți și vedeți:
- ⁵ orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați și surzii aud, morții învie, iar săracilor li se aduce vestea cea bună.
- ⁶ Și fericit este cel care nu se scandalizează de mine”.
- ⁷ După ce au plecat aceștia, Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: „Ce ați ieșit să vedeți în pustiu? O trestie legănată de vânt?
- ⁸ Sau ce [altceva] ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei care poartă haine moi sunt în casele regilor.
- ⁹ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.
- ¹⁰ Acesta este cel despre care s-a scris:
- Iată, eu îl trimit pe îngerul meu înaintea feței tale;*
el va pregăti calea înaintea ta.
- ¹¹ Adevăr vă spun, nu s-a ridicat, dintre cei născuți din femeie, unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Însă cel mai mic din împărăția cerurilor este mai mare decât el.
- ¹² Din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerurilor este asaltată cu violență și cei violenți o iau prin forță.
- ¹³ Căci toți profeții și Legea au profețit până la Ioan

¹⁴ și, dacă vreți să admiteți, el este Ilie care trebuie să vină.

¹⁵ Cine are urechi, să asculte!

¹⁶ Cu cine voi compara această generație? Este asemenea copiilor care stau în piețe și strigă către alții, zicând:

¹⁷ «V-am cântat din fluier și n-ați dansat,
v-am cântat de jale și n-ați bociț».

¹⁸ Căci a venit Ioan care nu mănâncă și nu bea, iar ei spun: «Are diavol».

¹⁹ A venit Fiul Omului care mănâncă și bea, iar voi spuneți: «Iată un mâncăcios și un băutor de vin, prieten cu vameșii și păcătoșii!». Dar înțelepciunii i s-a dat dreptate după faptele ei”.

Isus mustră cetățile care nu se convertesc (Lc 10, 12-15)

²⁰ Atunci a început să mustre cetățile în care au avut loc cele mai multe minuni ale sale, pentru că nu s-au convertit:

²¹ „Vai ție, Corazin, vai ție, Betsaida! Căci, dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile făcute în voi, de mult ar fi făcut pocăință în sac și cenușă.

²² De aceea, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.

²³ Și tu, Cafarnaum,
oare vei fi înălțat până la cer?
Până în iad te vei prăbuși!

Căci, dacă minunile care au fost făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, ea ar fi rămas până în ziua de astăzi.

²⁴ De aceea vă spun: în ziua judecății va fi mai ușor pentru pământul Sodomei decât pentru tine”.

Isus îl preamărește pe Tatăl (Lc 10, 21-22)

²⁵ În acel timp, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te preamăresc Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și pricepuți și le-ai revelat celor mici.

²⁶ Da, Tată, pentru că aceasta a fost dorința ta.

²⁷ Toate mi-au fost date de Tatăl meu și nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela căruia Fiul vrea să-i reveleze.

²⁸ Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi da odihnă.

²⁹ Luați asupra voastră jugul meu și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

³⁰ Căci jugul meu este plăcut, iar povara mea este ușoară”.

12.

Spicele rupte și respectarea sâmbetei (Mc 2, 23-28; Lc 6, 1-5)

¹ În acel timp Isus trecea printre lanuri de grâu, într-o sâmbătă. Discipolilor săi le era foame și au început să rupă spice și să le mănânce.

² Dar fariseii, când au văzut, i-au spus: „Iată, discipolii tăi fac ceea ce nu este permis să facă în zi de sâmbătă”.

³ Atunci le-a zis: „Nu ați citit ce a făcut David când îi era foame, lui și celor care erau cu el:

⁴ cum a intrat în casa lui Dumnezeu și au mâncat pâinile punerii înaintea pe care nu avea voie să le mănânce nici el, nici cei care erau cu el, decât numai preoții?

⁵ Sau nu ați citit în Lege că în zi de sâmbătă preoții încalcă sâmbăta în templu și sunt nevinovați?

⁶ Dar eu vă spun că aici este unul mai mare decât templul!

⁷ Dacă ați ști ce înseamnă: *Îndurare vreau și nu jertfă*, nu i-ați fi condamnat pe cei nevinovați.

⁸ Căci Fiul Omului este stăpânul sâmbetei”.

Vindecarea omului cu mâna paralizată (Mc 3, 1-6; Lc 6, 6-11)

⁹ Atunci, plecând de acolo, a venit la sinagoga lor.

¹⁰ Și iată, era un om care avea o mână paralizată. Dar ei, ca să-l poată acuza, l-au întrebat zicând: „Este permis să vindecî în [zi de] sâmbătă?”

¹¹ El însă le-a spus: „Care om dintre voi, dacă are o singură oaie și aceasta cade în groapă într-o [zi de] sâmbătă, nu o ia și o scoate?

¹² Dar un om valorează mai mult decât o oaie! Prin urmare, este permis să faci bine în zi de sâmbătă”.

¹³ Atunci a zis omului: „Întinde-ți mână”. El a întins-o și mână lui s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

¹⁴ Fariseii, ieșind, au ținut sfat împotriva lui ca să-l dea la moarte.

Isus, slujitorul lui Iahve

¹⁵ Dar Isus, știind aceasta, a plecat de acolo. Mulți l-au urmat, iar el i-a vindecat pe toți

¹⁶ și le porunceă cu asprime să nu-l facă cunoscut,

17 ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice:

18 *Iată servitorul meu pe care l-am ales,
iubitul meu,*

în care sufletul meu își află plăcerea!

Voi pune Duhul meu peste el

și el va vesti popoarelor judecata.

19 *Nu se va certa, nici nu va striga*

și nici nu va auzi cineva glasul lui pe drumuri.

20 *Trestia frântă nu o va strivi,*

iar fitilul care fumegă nu-l va stinge

până ce nu va duce judecata la victorie,

21 *iar neamurile își vor pune speranța în numele lui.*

Isus și Beelzebul (Mc 3, 20-30; Lc 11, 14-23)

22 Atunci i-a fost adus un posedat de diavol, orb și mut, iar el l-a vindecat așa încât mutul vorbea și vedea.

23 Toate mulțimile erau uimite și spuneau: „Oare nu este acesta fiul lui David?”

24 Dar fariseii, când au auzit, spuneau: „Acesta nu scoate diavolii decât cu Beelzebul, căpetenia diavolilor!”

25 Cunosând gândurile lor, le-a spus: „Orice împărăție, dezbinată în ea însăși, se ruinează și orice cetate sau casă, dezbinată în sine, nu va dăinui.

- ²⁶ Iar dacă Satana îl alungă pe Satana, se dezbină în el însuși; aşadar, cum va dăinui împărăția lui?
- ²⁷ Și, dacă eu scot diavoli cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri.
- ²⁸ Dar, dacă eu scot diavoli cu Duhul lui Dumnezeu, împărăția lui Dumnezeu a ajuns cu adevărat la voi.
- ²⁹ Sau cum ar putea cineva să intre în casa unui [om] puternic și să-i ia bunurile, dacă nu l-ar lega mai întâi pe cel puternic? Și atunci îi va prăda casa.
- ³⁰ Cine nu este cu mine este împotriva mea și cine nu adună cu mine, risipește.
- ³¹ De aceea vă spun, toate păcatele și blasfemiile vor fi iertate oamenilor, însă blasfemia împotriva Duhului nu va fi iertată.
- ³² Și, dacă cineva ar spune un cuvânt împotriva Fiului Omului, va fi iertat, dar, dacă ar vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea care va veni.

Pomul și roadele sale (Lc 6, 43-45)

- ³³ Sau admiteți că pomul este bun și fructul său este bun sau admiteți că pomul este rău și fructul său este rău: căci pomul se cunoaște după fructul său.
- ³⁴ Pui de vipere, cum puteți rosti ceva bun, atunci când voi sunteți răi? Căci gura vorbește din prisosul inimii.
- ³⁵ Omul bun scoate [lucruri] bune din tezaurul său bun, iar omul rău scoate [lucruri] rele din tezaurul său rău.
- ³⁶ Vă spun, aşadar, în ziua judecății oamenii vor da cont de orice cuvânt nelalocul lui pe care l-ar fi spus.
- ³⁷ Căci după cuvintele tale vei fi îndreptățit și după cuvintele tale vei fi condamnat”.

Semnul lui Iona (Mc 8, 11-12; Lc 11, 29-32)

- ³⁸ Atunci unii dintre cărturari și farisei i-au răspuns, zicând: „Învățătorule, vrem să vedem un semn de la tine”.
- ³⁹ Dar el, răspunzând, le-a zis: „Această generație rea și adulteră cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona profetul:
- ⁴⁰ așa cum *Iona a fost trei zile și trei nopți în burta peștelui*, tot așa Fiul Omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.
- ⁴¹ Oamenii din Ninive se vor ridica la judecată cu această generație și o vor condamna pentru că ei s-au convertit la predica lui Iona și iată aici [unul] mai mare decât Iona.
- ⁴² Regina din Sud se va ridica la judecată cu această generație și o va condamna pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon și iată aici [unul] mai mare decât Solomon.

Revenirea duhului necurat (Lc 11, 24-26)

- ⁴³ Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri fără apă căutând odihnă, dar nu o găsește. ⁴⁴ Atunci își spune: «Mă voi întoarce la casa mea din care am ieșit». Venind, o găsește nelocuită, măturată și pusă în ordine.
- ⁴⁵ Atunci merge și aduce cu el alte șapte duhuri mai rele decât el și, intrând, locuiesc acolo; și cele de pe urmă ale acelui om vor deveni mai rele decât cel dintâi. Așa va fi și cu această generație rea”.

Mama și frații lui Isus (Mc 3, 31-35; Lc 8, 19-21)

- ⁴⁶ Pe când mai vorbea încă mulțimilor, iată că mama și frații lui stăteau afară, căutând să-i vorbească.
- ⁴⁷ Atunci i-a spus cineva: „Iată, mama și frații tăi stau afară și vor să-ți vorbească”.

⁴⁸ Dar el, răspunzând, i-a zis celui care îi vorbise: „Cine este mama mea și cine sunt frații mei?”

⁴⁹ Și, întinzându-și mâna asupra discipolilor săi, a spus: „Iată mama mea și frații mei!

⁵⁰ Căci oricine face voința Tatălui meu din ceruri acela îmi este și frate și soră și mamă”.

VII. PARABOLELE ÎMPĂRĂȚIEI

13.

Parabola semănătorului (*Mc* 4, 1-20; *Lc* 8, 4-15)

¹ În ziua aceea, ieșind Isus din casă, s-a așezat pe țărmul mării.

² S-a adunat lângă el o mulțime atât de mare încât el s-a urcat să se așeze în barcă și toată mulțimea stătea pe țărm,

³ iar el le spunea multe în parabole:

„Iată, semănătorul a ieșit să semene.

⁴ Și, în timp ce semăna, [o parte] a căzut de-a lungul drumului. Venind păsările cerului, au mâncat-o.

⁵ O altă [parte] a căzut pe loc pietros, unde nu avea pământ mult, și îndată a răsărit pentru că nu avea pământ adânc,

⁶ iar când soarele a răsărit, s-a veștejit și, pentru că nu avea rădăcină, s-a uscat.

⁷ O altă [parte] a căzut între spini. Spinii, crescând, au înăbușit-o.

⁸ Iar alta a căzut în pământ bun și a dat rod: care o sută, care șazeci, care treizeci.

⁹ Cine are urechi, să asculte!”

¹⁰ Apropiindu-se, discipolii i-au spus: „De ce le vorbești în parabole?”

¹¹ Iar el, răspunzând, le-a zis: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele împărăției cerurilor, dar acelora nu le-a fost dat,

¹² căci celui care are i se va da și-i va prisosi, iar celui care nu are, i se va lua și ceea ce are.

¹³ De aceea le vorbesc în parabole pentru ca văzând să nu vadă și auzind să nu audă, nici să nu înțeleagă

¹⁴ și să se îplinească profetia lui Isaia care spune:

*De ascultat veți asculta, dar nu veți înțelege
și de privit veți privi, dar nu veți vedea.*

¹⁵ *Căci inima acestui popor
a devenit insensibilă,
urechile lor cu greu aud,
iar ochii și i-au închis
ca nu cumva să vadă cu ochii
și să audă cu urechile,
să înțeleagă cu inima și să se întoarcă,
iar eu să-i vindec.*

¹⁶ Însă fericiți sunt ochii voștri pentru că văd și urechile voastre pentru că aud!

¹⁷ Adevăr vă spun: mulți profeti și drepți au dorit să vadă ceea ce vedeți și n-au văzut și să audă ce auziți și n-au auzit.

¹⁸ Așadar, ascultați parabola semănătorului!

¹⁹ Oricine ascultă cuvântul împărăției și nu-l înțelege, vine Cel Rău și răpește ceea ce a fost semănat în inima lui: acesta este ce s-a semănat de-a lungul drumului.

- ²⁰ Ce a fost semănat pe loc pietros este cel care ascultă cuvântul și-l primește îndată cu bucurie,
- ²¹ dar nu are rădăcini în sine, este de scurtă durată; când vine o încercare sau o persecuție din cauza cuvântului, imediat se scandalizează.
- ²² Ce a fost semănat între spini este cel care ascultă cuvântul, dar grija lumii și pofta amăgitoare a bogăției înăbușă cuvântul și rămâne fără rod.
- ²³ Iar ce a fost semănat în pământ bun este acela care ascultă cuvântul și-l înțelege. Acesta aduce rod și face care o sută, care șaizeci, care treizeci”.

Parabola neghinei

- ²⁴ Le-a prezentat o altă parabolă: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în ogorul său.
- ²⁵ Dar pe când oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat neghină prin grâu și a plecat.
- ²⁶ Când a răsărit grâul și a dat rod, atunci s-a văzut și neghina.
- ²⁷ Venind servitorii stăpânului casei, i-au spus: «Stăpâne, oare n-ai semănat sămânță bună în ogorul tău? De ce are, deci, neghină?»
- ²⁸ El le-a spus: «Un om dușmănos a făcut aceasta». Servitorii i-au spus: «Vrei să mergem ca să o smulgem?»
- ²⁹ Dar el le-a zis: «Nu, ca nu cumva, smulgând neghina, să scoateți din rădăcină și grâul.
- ³⁰ Lăsați să crească împreună până la seceriș. În timpul secerișului voi spune secerătorilor: smulgeți mai întâi neghina, legați-o în snopi ca să fie arsă, iar grâul adunați-l în grânarul meu»”.

Parabola grăuntelui de muștar și a plămadei (Mc 4, 30-34; Lc 13, 18-21)

³¹ Le-a mai prezentat o parabolă: „Împărăția cerurilor este asemenea cu un grăunte de muștar pe care un om îl ia și îl seamănă în ogorul său.

³² Acesta este mai mic decât toate semințele, însă, crescând, este mai mare decât toate legumele și devine copac, așa încât vin păsările cerului și locuiesc între ramurile lui”.

³³ Le-a spus o altă parabolă: „Împărăția cerurilor este asemenea cu plămada pe care o ia femeia și o ascunde în trei măsuri de făină până când dospește totul”.

³⁴ Isus spunea mulțimilor toate acestea în parabole și nu le spunea nimic fără parabole,

³⁵ ca să se împlinească ceea ce fusese spus prin profetul care zice:

*Îmi voi deschide gura în parabole,
voi dezvălui lucruri ascunse
de la întemeierea lumii.*

Explicarea parabolei neghinei

³⁶ Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă, iar discipolii s-au apropiat de el și i-au spus: „Explică-ne parabola neghinei din ogor”.

³⁷ El, răspunzând, le-a zis: „Cel care seamănă sămânța bună este Fiul Omului.

³⁸ Ogorul este lumea, sămânța cea bună sunt fiii împărăției. Neghina sunt fiii Celui Rău.

³⁹ Dușmanul care a semănat-o este diavolul. Secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰ Deci, așa cum se adună neghina și se arde în foc, tot așa va fi la sfârșitul lumii.

⁴¹ Fiul Omului îi va trimite pe îngerii săi, iar ei vor aduna din împărăția lui toate scandalurile și pe cei care săvârșesc nelegiuirea

⁴² și-i vor arunca în cuptorul cu foc. Acolo va fi plânset și scrâșnirea dinților.

⁴³ Atunci cei dreapți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi, să asculte!

Parabola comorii și a mărgăritarului

⁴⁴ Împărăția cerurilor este asemenea comorii ascunse într-un ogor, pe care un om, găsind-o, o ascunde și, plin de bucurie, merge și vinde tot ce are și cumpără ogorul acela.

⁴⁵ La fel, împărăția cerurilor este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase.

⁴⁶ Când găsește un mărgăritar de mare valoare, merge, vinde tot ce are și îl cumpără.

Parabola năvodului

⁴⁷ Din nou, împărăția cerurilor este asemenea năvodului aruncat în mare, care adună de toate.

⁴⁸ Când s-a umplut, [oamenii] îl trag la țărm, se așază, adună ceea ce este bun în coșuri și aruncă ceea ce este rău.

⁴⁹ Tot așa va fi la sfârșitul lumii: vor veni îngerii și-i vor separa pe cei răi dintre cei dreapți.

⁵⁰ și îi vor arunca în cuptorul cu foc. Acolo va fi plânset și scrâșnirea dinților.

⁵¹ Ați înțeles toate acestea?” I-au spus: „Da!”

⁵² Atunci le-a zis: „De aceea orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor este asemenea stăpânului casei care scoate din tezaurul său [lucruri] noi și vechi”.

⁵³ Când a terminat Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.

VIII. MISTERUL LUI MESIA

Isus la Nazaret (*Mc* 6, 1-6; *Lc* 4, 16-30)

⁵⁴ Venind în locul lui natal, îi învăța în sinagoga lor, așa încât ei se mirau și spuneau: „De unde are el această înțelepciune și aceste puteri?

⁵⁵ Nu este oare acesta fiul lemnarului? Nu se numește mama lui Maria, iar frații lui: Iacob, Iosif, Simon și Iuda?

⁵⁶ Și surorile lui oare nu sunt toate la noi? De unde, deci, are el toate acestea?”

⁵⁷ Și se scandalizau de el. Dar Isus le-a zis: „Un profet nu este disprețuit decât în patria lui și-n casa lui”.

⁵⁸ Și nu a făcut acolo multe minuni, din cauza necredinței lor.

14.

Moartea lui Ioan Botezătorul (*Mc* 6, 14-29; *Lc* 9, 7-9)

¹ În acel timp, tetrarhul Irod a auzit despre faima lui Isus

² și spunea slujitorilor săi: „Acesta este Ioan Botezătorul. El a înviat din morți; de aceea puterea minunilor este în el”.

³ Căci Irod, prinzându-l pe Ioan, l-a legat și l-a aruncat în închisoare din cauza Irodiadei, soția lui Filip, fratele său.

- ⁴ Căci Ioan îi spusese: „Nu-ți este permis să o ai”.
- ⁵ Deși voia să-l ucidă, se temea de mulțime, pentru că îl considera ca profet.
- ⁶ Dar, fiind ziua de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat în mijloc și i-a plăcut atât de mult lui Irod
- ⁷ încât i-a promis cu jurământ că-i va da orice va cere.
- ⁸ Dar ea, convinsă de mama ei, i-a zis: „Dă-mi aici, pe tavă, capul lui Ioan Botezătorul”.
- ⁹ Regele s-a întristat, dar din cauza jurământului și a comesenilor, a poruncit să-i fie dat
- ¹⁰ și a trimis ca să-l decapiteze pe Ioan în închisoare.
- ¹¹ Capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei, care i l-a dus mamei sale.
- ¹² Discipolii lui, venind, au luat trupul lui și l-au înmormântat. Apoi au venit și i-au spus lui Isus.

Prima înmulțire a pâinilor (*Mc 6, 30-44; Lc 9, 10-17; In 6, 1-14*)

- ¹³ Când a auzit Isus, a plecat de acolo cu barca spre un loc pustiu și izolat; aflând, mulțimile l-au urmat pe jos din cetăți.
- ¹⁴ Coborând, [Isus] a văzut o mare mulțime, i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.
- ¹⁵ La lăsatul serii, s-au apropiat de el discipolii, spunând: „Locul este pustiu și ora e deja târzie, dă drumul mulțimilor ca, mergând prin sate, să-și cumpere de mâncare”.
- ¹⁶ Dar Isus le-a zis: „Nu-i nevoie să plece. Dați-le voi să mănânce!”
- ¹⁷ Ei însă i-au spus: „Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești”.
- ¹⁸ Atunci le-a zis: „Aduceți-mi-le aici!”
- ¹⁹ Poruncind mulțimilor să se așeze pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat privirea spre cer, a mulțumit, a frânt

pâinile și le-a dat discipolilor, iar discipolii mulțimilor.

²⁰ Au mâncat toți și s-au săturat, iar din ceea ce a prisosit din bucăți, au strâns douăsprezece coșuri pline.

²¹ Iar cei care au mâncat erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.

Isus umblă pe apă (*Mc 6, 45-52; In 6, 15-21*)

²² Îndată i-a zorit pe discipoli să urce în barcă și să meargă înaintea lui pe țărmul [celălalt], până ce el va da drumul mulțimilor.

²³ După ce a dat drumul mulțimilor, s-a urcat pe munte, singur, ca să se roage. Când s-a înserat, era acolo singur.

²⁴ Barca se îndepărtase deja de uscat, la mai multe stadii, zguduită de valuri, deoarece vântul le era împotrivă.

²⁵ Pe la straja a patra din noapte, [Isus] a venit la ei, umblând pe mare.

²⁶ Văzându-l că merge pe mare, discipolii s-au tulburat, spunând că este o fantasmă și, de frică, au început să strige.

²⁷ Dar Isus le-a vorbit îndată: „Curaj! Eu sunt, nu vă temeți!”

²⁸ Atunci Petru, răspunzând, i-a zis: „Doamne, dacă ești tu, poruncește să vin la tine pe apă”.

²⁹ El i-a zis: „Vino!” Coborând din barcă, Petru a început să umble pe apă și a venit spre Isus.

³⁰ Dar, văzând vântul puternic, s-a înspăimântat și, pentru că a început să se scufunde, a strigat: „Doamne, salvează-mă!”

³¹ Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: „[Om] cu puțină credință, de ce te-ai îndoit?”

³² Când s-a urcat în barcă, vântul a încetat,

³³ iar cei care se aflau în barcă l-au adorat, spunând: „Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu!”

Vindecări la Genezaret (Mc 6, 53-56)

³⁴ După ce au trecut dincolo, au atins uscatul la Genezaret.

³⁵ Când l-au recunoscut, oamenii din ținutul acela au trimis veste în toată împrejurimea aceea și i-au adus la el pe toți bolnavii.

³⁶ Îi cereau voie să-i atingă chiar și numai ciucurii hainei și toți cei care o atingeau erau vindecați.

15.

Fariseii și obiceiurile din bătrâni (Mc 7, 1-23)

¹ Atunci au venit la Isus de la Ierusalim unii farisei și cărturari și i-au spus:

² „De ce discipolii tăi încalcă tradițiile bătrânilor? Pentru ce nu-și spală mâinile când mănâncă pâine?”

³ El, răspunzând, le-a zis: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre?”

⁴ Căci Dumnezeu a spus: *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și cine vorbește de rău pe tatăl [său] și pe mama [sa], să fie dat la moarte.*

⁵ Voi însă spuneți: «Dacă cineva îi zice tatălui sau mamei: ceea ce ți se cuvine de la mine este ofrandă»,

⁶ acela este scutit să-i cinstească pe tatăl său și pe mama sa. Astfel, ați desființat cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre.

⁷ Ipocriților! Bine a profetizat despre voi Isaia când spune:

⁸ *Acest popor mă cinstește cu buzele,
însă inima lor este departe de mine.*

⁹ *În zadar mă cinstesc*

*propunând învățături
care sunt doar porunci ale oamenilor”.*

- ¹⁰ Și, chemând mulțimea, le-a spus: „Ascultați și înțelegeți!
- ¹¹ Nu ceea ce intră în gură îl face pe om impur, dar ceea ce iese din gură, aceea îl face pe om impur”.
- ¹² Atunci s-au apropiat discipolii și i-au spus: „Știi că fariseii, ascultând cuvântul acesta, s-au scandalizat?”
- ¹³ El, răspunzând, le-a zis: „Orice plantă pe care n-a plantat-o Tatăl meu ceresc va fi smulsă din rădăcini.
- ¹⁴ Lăsați-i, ei sunt călăuze oarbe pentru orbi. Iar, dacă un orb călăuzește un alt orb, amândoi cad în groapă”.
- ¹⁵ Atunci Petru, luând cuvântul, i-a zis: „Explică-ne parabola aceasta”.
- ¹⁶ El însă a zis: „Deci, nici voi nu pricepeți?
- ¹⁷ Nu înțelegeți că tot ceea ce intră în gură, merge în stomac și este eliminat în loc ascuns?
- ¹⁸ Însă ceea ce iese din gură vine din inimă și aceea îl face pe om impur.
- ¹⁹ Căci din inima omului ies: gândurile rele, crimele, adulterele, desfrânările, furturile, mărturiile false, blasfemiile.
- ²⁰ Acestea îl fac pe om impur, însă a mânca cu mâinile nespălate nu-l face pe om impur”.

Vindecarea fiicei unei canaaneence (Mc 7, 24-30)

- ²¹ Ieșind de acolo, Isus s-a retras în părțile Tirului și Sidonului
- ²² și, iată, o femeie canaaneană a ieșit din ținuturile acelea și a strigat: „Îndură-te de mine, Doamne, Fiul lui David. Fiica mea este chinuită cumplit de diavol”.
- ²³ Dar el nu i-a răspuns nici un cuvânt. Apropiindu-se, discipolii lui îl rugau: „Trimite-o pentru că strigă în urma noastră”.

- ²⁴ El, răspunzând, a zis: „Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel”.
- ²⁵ Dar ea a venit, s-a prosternat înaintea lui și a spus: „Doamne, ajută-mă!”
- ²⁶ El a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței”.
- ²⁷ Dar ea i-a spus: „Da, Doamne, dar și cățelei mănâncă firimiturile care cad de pe masa stăpânilor lor!”
- ²⁸ Atunci Isus, răspunzând, i-a spus: „O, femeie, mare este credința ta! Să fie cum vrei tu”. Și, din acel ceas, fiica ei a fost vindecată.

Alte vindecări

- ²⁹ Plecând de acolo, Isus a venit de-a lungul Mării Galileii și, urcând pe munte, s-a așezat acolo.
- ³⁰ Veneau la el mari mulțimi având cu ele șchiopi, orbi, invalizi, muți și mulți alții pe care îi puneau la picioarele lui, iar el i-a vindecat,
- ³¹ așa încât uimea mulțimea care vedea muții vorbind, invalizii sănătoși, șchiopii mergând și orbii văzând. Și îl glorificau pe Dumnezeuul lui Israel.

A doua înmulțire a pâinilor (Mc 8, 1-10)

- ³² Chemându-i pe discipolii săi, Isus le-a zis: „Mi-e milă de mulțime, pentru că stau cu mine deja de trei zile și nu au ce să mănânce. Și nu vreau să-i trimit flămânzi ca nu cumva să leșine pe drum”.
- ³³ Discipolii i-au spus: „De unde să luăm în pustiu atâtea pâini încât să hrănim o mulțime atât de mare?”
- ³⁴ Dar Isus le-a zis: „Câte pâini aveți”? Ei au răspuns: „Șapte și câțiva peștișori”.
- ³⁵ Atunci a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ.

³⁶ A luat cele șapte pâini și peștii și, după ce a mulțumit, le-a frânt și le-a dat discipolilor, iar discipolii mulțimilor.

³⁷ Au mâncat toți și s-au săturat, iar din ceea ce a prisosit din bucăți, au strâns șapte coșuri pline.

³⁸ Iar cei care au mâncat erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.

³⁹ După ce a dat drumul mulțimilor, s-a urcat în barcă și a venit în ținutul Magadan.

16.

Semnul din cer (*Mc* 8, 11-13; *Lc* 12, 54-56)

¹ Apoi s-au apropiat de el fariseii și saduceii. Ispitindu-l, i-au cerut să le arate un semn din ceruri.

² Dar el le-a răspuns: „Când se înserează spuneți: «Va fi timp frumos pentru că cerul este roșu»,

³ iar dimineața: «Astăzi va fi furtună pentru că cerul este roșu închis». Așadar, aspectul cerului știți să-l discerneți, dar semnele timpurilor nu sunteți în stare?

⁴ O generație rea și adulteră cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona”. Și, părăsindu-i, a plecat.

Aluatul fariseilor (*Mc* 8, 14-21)

⁵ Venind discipolii pe țărmul celălalt, au uitat să ia pâine.

⁶ Atunci Isus le-a zis: „Feriți-vă de aluatul fariseilor și al saduceilor”.

⁷ Iar ei discutau între ei, spunând: „Nu am luat pâine”.

- ⁸ Cunoscând aceasta, Isus le-a zis: „[Oameni] cu puțină credință, de ce discutați între voi că nu aveți pâine.
- ⁹ Nu înțelegeți și nici nu vă aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii? Câte coșuri ați adunat?
- ¹⁰ Sau de cele șapte pâini pentru cei patru mii? Câte coșuri ați adunat?
- ¹¹ Cum de nu înțelegeți că nu despre pâini vă vorbeam? Fiți atenți la aluatul fariseilor și al saduceilor!”
- ¹² Atunci au înțeles că nu le zicea să se ferească de aluatul pâinii, ci de învățătura fariseilor și a saduceilor.

Mărturisirea lui Petru (*Mc 8, 27-30; Lc 9, 18-21*)

- ¹³ Venind în părțile Cezareii lui Filip, Isus i-a întrebat pe discipolii săi, zicând: „Cine spun oamenii că este Fiul Omului?”
- ¹⁴ Ei i-au spus: „Unii, «Ioan Botezătorul», alții, «Ilie», alții, «Ieremia sau unul dintre profeți»”.
- ¹⁵ El le-a spus: „Dar voi, cine spuneți că sunt?”
- ¹⁶ Atunci Simon Petru a luat cuvântul și a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!”
- ¹⁷ Isus, luând cuvântul, i-a spus: „Fericit ești Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat [aceasta], ci Tatăl meu care este în ceruri.
- ¹⁸ Și eu îți zic: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui.
- ¹⁹ Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: dacă vei lega [ceva] pe pământ va fi legat în ceruri, iar dacă vei dezlega [ceva] pe pământ va fi dezlegat în ceruri”.
- ²⁰ Atunci le-a poruncit discipolilor să nu spună nimănui că el este Cristos.

Prima anunțare a morții și învierii lui Isus (Mc 8, 31-33; Lc 9, 22)

²¹ De atunci a început Isus să le arate discipolilor săi că trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe din partea bătrânilor, a arhiereilor și a cărturarilor, să fie ucis, iar a treia zi să învie.

²² Atunci, Petru, luându-l [deoparte], a început să-l certe, spunând: „Să te ferească Dumnezeu, Doamne! Asta nu ți se va întâmpla niciodată!”

²³ Dar el, întorcându-se, i-a spus lui Petru: „Mergi în urma mea, Satană. Tu ești o piatră de poticnire pentru mine, pentru că nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.

Condițiile urmăririi lui Isus (Mc 8, 34–9, 1; Lc 9, 23-28)

²⁴ Atunci Isus a spus discipolilor săi: „Dacă cineva vrea să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze.

²⁵ Căci cine vrea să-și salveze viața, o va pierde; cine însă își pierde viața pentru mine, [acela] o va afla.

²⁶ Așadar, ce i-ar folosi omului de-ar câștiga lumea întreagă, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

²⁷ Căci Fiul Omului va veni în gloria Tatălui cu îngerii săi și atunci va da fiecăruia după ceea ce a făcut.

²⁸ Adevăr vă spun că sunt unii dintre cei care stau aici, care nu vor vedea moartea până când nu-l vor vedea pe Fiul Omului venind în împărăția lui”.

17.

Schimbarea la față (Mc 9, 2-20; Lc 9, 28-36)

- ¹ După șase zile, Isus l-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, i-a dus deoparte pe un munte înalt
- ² și i s-a schimbat înfățișarea înaintea lor: fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui au devenit albe ca lumina.
- ³ Și iată că le-au apărut Moise și Ilie, care vorbeau cu Isus.
- ⁴ Petru, luând cuvântul, i-a spus lui Isus: „Doamne, e bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face aici trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”.
- ⁵ Pe când mai vorbea încă, iată că i-a învăluit un nor luminos și iată că un glas din nor spunea: „Acesta este Fiul meu cel iubit în care este plăcerea mea; ascultați de el!”
- ⁶ Auzind, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte mult.
- ⁷ Dar, venind Isus și atingându-i, le-a zis: „Ridicați-vă și nu vă temeți!”
- ⁸ Ridicându-și ochii, n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur.
- ⁹ Pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: „Să nu spuneți nimănui ceea ce ați văzut, până când Fiul Omului nu va fi înviat din morți”.
- ¹⁰ Discipolii l-au întrebat: „De ce spun cărturarii că trebuie să vină mai întâi Ilie?”
- ¹¹ Răspunzând, [Isus] le-a zis: „Într-adevăr, Ilie [trebuie] să vină și va restabili toate.
- ¹² Eu însă vă spun: Ilie a venit deja, dar nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ceea ce au vrut. Tot așa are să sufere și Fiul Omului din cauza lor”.
- ¹³ Atunci discipolii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui tânăr posedat de diavol (*Mc 9, 14-29; Lc 9, 37-43*)

- ¹⁴ Când au ajuns la mulțime, s-a apropiat de el un om care a îngenunchiat înaintea lui
- ¹⁵ și i-a spus: „Doamne, îndură-te de fiul meu pentru că este lunatic și suferă cumplit; de multe ori cade în foc și deseori în apă.
- ¹⁶ L-am adus la discipolii tăi, dar n-au putut să-l vindece”.
- ¹⁷ Isus, răspunzând, a zis: „O, generație necredincioasă și perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi mai suporta? Aduceți-l aici!”
- ¹⁸ Isus i-a poruncit, iar diavolul a ieșit din el. Și copilul s-a vindecat din ceasul acela.
- ¹⁹ Atunci au venit discipolii lui Isus și i-au spus deoparte: „De ce noi nu am putut să-l alungăm?”
- ²⁰ El însă le-a spus: „Din cauza puținii voastre credințe. Căci adevăr vă spun, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune muntelui acestuia: «Mută-te de aici acolo!» și el s-ar muta. Și nimic nu v-ar fi imposibil”.
- ²¹.

A doua anunțare a morții și învierii lui Isus (Mc 9, 30-32; Lc 9, 43-45)

- ²² Pe când erau adunați în Galileea, Isus le-a spus: „Fiul Omului are să fie dat în mâinile oamenilor. ²³ Îl vor ucide, dar a treia zi va învia”. Iar ei s-au întristat foarte mult.

Taxa pentru templu

- ²⁴ După ce au venit la Cafarnaum, cei care încasau contribuția s-au apropiat de Petru și i-au zis: „Învățătorul vostru nu achită cele două drahme?”

²⁵ El a spus: „Da!” Venind în casă, Isus i-a luat-o înainte spunând: „Simon, ce crezi, regii de pe pământ de la cine iau taxa sau tributul: de la fiii lor sau de la străini?”

²⁶ Când el a spus: „De la străini”, Isus i-a zis: „Așadar, fii sunt scutiți.

²⁷ Totuși, ca să nu-i scandalizăm, mergi pe țărmul mării, aruncă undița și ia primul pește care va veni. Deschizându-i gura, vei găsi o monedă. Ia-o și dă-le-o pentru mine și pentru tine”.

18.

Cine este cel mai mare? (*Mc* 9, 33-37; *Lc* 9, 46-48)

¹ În ceasul acela s-au apropiat de Isus discipolii și i-au spus: „Oare cine este mai mare în împărăția cerurilor?”

² Chemând la sine un copil, l-a pus să stea în mijlocul lor

³ și le-a spus: „Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

⁴ Așadar, cine se va umili asemenea acestui copil acela va fi cel mai mare în împărăția cerurilor. ⁵ Și, oricine primește un copil în numele meu, pe mine mă primește.

Despre scandal (*Mc* 9, 42-48; *Lc* 17, 1-2)

⁶ Dar oricine ar scandaliza pe unul dintre aceștia mai mici, care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât [o piatră] de moară trasă de măgar și să fie aruncat în adâncul mării.

⁷ Vai lumii pentru scandaluri! Căci este inevitabil să vină scandalurile, dar vai omului prin care vine scandalul.

⁸ Dacă mâna sau piciorul tău te scandalizează, taie-l și aruncă-l de la tine. Căci este mai bine pentru tine să intri în viață ciung sau șchiop, decât, având amândouă mâinile și amândouă picioarele, să fii aruncat în focul veșnic.

⁹ Iar dacă ochiul tău te scandalizează, scoate-l și aruncă-l de la tine căci este mai bine pentru tine să intri în viață cu un singur ochi, decât, având amândoi ochii, să fii aruncat în focul Gheenei.

¹⁰ Vedeți să nu disprețuiți pe vreunul dintre aceștia mai mici, căci vă spun că îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu care este în ceruri.

11.

Parabola oii regăsite (Lc 15, 1-7)

¹² Ce părere aveți? Dacă un om are o sută de oi și se rătăcește una dintre ele, oare nu le lasă pe cele nouăzeci și nouă pe munte și se duce să o caute pe cea rătăcită?

¹³ Și, dacă se întâmplă să o găsească, adevăr vă spun că se bucură pentru ea mai mult decât pentru cele nouăzeci și nouă care nu se rătăciseră.

¹⁴ Aceasta este voința Tatălui vostru care este în ceruri: să nu se piardă nici unul dintre aceștia mici.

Îndreptarea fraternă (Lc 17, 3)

¹⁵ Dacă fratele tău greșește împotriva ta, mergi și muștră-l numai între patru ochi. Dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.

¹⁶ Dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi *pentru ca orice hotărâre să fie întemeiată pe declarația a doi sau trei martori*.

¹⁷ Dacă refuză să-i asculte și pe ei, spune-l Bisericii. Iar dacă refuză să asculte și de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și un

vameș.

¹⁸ Adevăr vă spun: Tot ce veți lega pe pământ va fi legat în cer și tot ce veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

¹⁹ Iarăși vă spun: Dacă doi dintre voi pe pământ se vor uni să ceară orice lucru, le va fi dat de Tatăl meu care este în ceruri.

²⁰ Căci unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor”.

Iertarea aproapelui

²¹ Atunci, Petru, apropiindu-se, i-a zis: „Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”

²² Isus i-a spus: „Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori șapte.

Parabola servitorului neîndurător

²³ De aceea împărăția cerurilor este asemănată cu un rege care a vrut să încheie conturile cu servitorii săi.

²⁴ Când a început să ceară [conturile], i-a fost prezentat unul care îi datora zece mii de talanți.

²⁵ Întrucât nu avea să-i restituie, stăpânul a poruncit să fie vândut el, soția, copiii și tot ce avea și să achite [datoria].

²⁶ Atunci, servitorul s-a prosternat în fața lui, zicându-i: «Stăpâne, ai răbdare cu mine și-ți voi restitui totul!»

²⁷ Stăpânului i s-a făcut milă de servitorul acela, l-a lăsat să plece și i-a iertat datoria.

²⁸ Dar ieșind, servitorul acela l-a găsit pe unul care era servitor împreună cu el și care îi datora o sută de dinari. Înșfăcându-l, îl strângea [de gât] spunându-i: «Dă-mi ceea ce îmi ești dator!»

- ²⁹ Căzând în genunchi, cel care era servitor împreună cu el îl implora, zicându-i: «Ai răbdare cu mine și îți voi restitui!»
- ³⁰ Dar el nu a vrut; dimpotrivă, a mers și l-a aruncat în închisoare până când îi va fi plătit datoria.
- ³¹ Văzând, deci, ceilalți servitori cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, au povestit stăpânului lor toate cele întâmplate.
- ³² Atunci, chemându-l stăpânul lui, i-a zis: «Servitor rău, ți-am iertat toată datoria aceea pentru că m-ai rugat.
- ³³ Nu trebuia să te înduri și tu de cel care este servitor ca și tine așa cum eu m-am îndurat de tine?»
- ³⁴ Și, mâniindu-se, stăpânul l-a dat pe mâna călăilor până va fi plătit toată datoria.
- ³⁵ Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu veți ierta fiecare fratelui său din inimă”.

IX. ACTIVITATEA LUI ISUS ÎN IUDEEA ȘI IERUSALIM

19.

Căsătoria și divorțul (Mc 10, 1-12)

- ¹ Când a terminat Isus cuvintele acestea, a plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan.
- ² Mulțimi mari l-au urmat, iar el le vindeca acolo.
- ³ Apropiindu-se de el unii farisei ca să-l pună la încercare, i-au zis: „Îi este permis unui bărbat să-și lase femeia pentru orice motiv?”
- ⁴ Răspunzând, [Isus] le-a zis: „Nu ați citit că, de la început, Creatorul *i-a făcut bărbat și femeie?*”

- ⁵ și a zis: *De aceea omul își va lăsa tatăl și mama și se va uni cu soția lui și cei doi vor fi un singur trup,*
- ⁶ astfel încât nu vor mai fi doi, ci un singur trup. Prin urmare, ceea ce Dumnezeu a unit omul să nu despartă”.
- ⁷ Ei i-au zis: „Atunci, de ce Moise a poruncit *să i se dea act de despărțire și s-o lase?*”
- ⁸ El le-a spus: „Din cauza împietririi inimii voastre v-a permis Moise să vă lăsați soțiile. De la început însă nu a fost așa.
- ⁹ Dar eu vă spun: Cine își lasă femeia, în afară de desfrânare, și se căsătorește cu alta, comite adulter”.

Despre celibat

- ¹⁰ Discipolii i-au zis: „Dacă așa este situația cu bărbatul și femeia, este mai bine să nu se căsătorească”.
- ¹¹ Dar el le-a zis: „Nu toți înțeleg cuvântul acesta, ci numai aceia cărora le-a fost dat.
- ¹² Există eunuci care s-au născut astfel din sânul mamei lor, există eunuci care au fost făcuți [astfel] de oameni și există eunuci care s-au făcut ei înșiși astfel pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege, să înțeleagă!”

Isus și copiii (Mc 10, 13-16; Lc 18, 15-17)

- ¹³ Atunci i s-au adus copii ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage, dar discipolii îi mustrau.
- ¹⁴ Însă Isus le-a zis: „Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la mine, căci împărăția cerurilor este a acelor care sunt ca ei”.
- ¹⁵ Și, punându-și mâinile peste ei, a plecat de acolo.

Tânărul bogat (Mc 10, 17-31; Lc 18, 18-30)

- ¹⁶ Și iată că a venit un om la el și i-a zis: „Învățătorule, ce lucru bun trebuie să fac ca să am viața veșnică?”
- ¹⁷ El i-a zis: „De ce mă întrebi despre ceea ce este bun? Unul este Cel Bun; dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile!”
- ¹⁸ L-a întrebat: „Care?” Atunci Isus i-a zis: „*Să nu ucizi! Să nu comiți adulter! Să nu furi! Să nu dai mărturie falsă!*
- ¹⁹ *Cinstește-i pe tatăl tău și pe mama ta! și: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți!*”
- ²⁰ Tânărul i-a zis: „Toate acestea le-am păzit. Ce-mi mai lipsește?”
- ²¹ Isus i-a zis: „Dacă vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde ceea ce ai și dă săracilor și vei avea comoară în cer, [apoi] vino și urmează-mă!”
- ²² Când a auzit tânărul acest cuvânt, a plecat întristat pentru că avea multe bogății.
- ²³ Atunci Isus le-a spus discipolilor săi: „Adevăr vă spun: greu va intra un bogat în împărăția cerurilor.
- ²⁴ Din nou vă spun: mai ușor este ca o cămilă să treacă prin urechea acului decât ca un bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu”.
- ²⁵ Auzind discipolii, s-au mirat foarte mult și au zis: „Atunci, cine se poate mântui?”
- ²⁶ Privindu-i, Isus le-a spus: „Pentru oameni acest lucru este imposibil, dar pentru Dumnezeu toate sunt posibile”.
- ²⁷ Atunci Petru, luând cuvântul, a zis: „Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat, deci care va fi partea noastră?”
- ²⁸ Dar Isus le-a zis: „Adevăr vă spun că voi care m-ați urmat, la reînnoirea tuturor lucrurilor, când Fiul Omului va sta pe tronul gloriei sale, veți sta și voi pe douăsprezece tronuri ca să judecați cele douăsprezece triburi ale lui Israel.
- ²⁹ Și oricine va fi părăsit case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau ogoare pentru numele meu, va primi înșutit și va moșteni viața veșnică.
- ³⁰ Și mulți dintre primii vor fi ultimii, iar ultimii [vor fi] primii.

Parabola lucrătorilor în vie

¹ Împărăția cerurilor este asemenea stăpânului casei care a ieșit dis-de-dimineață ca să tocmească lucrători în via sa.

² După ce s-a înțeles cu lucrătorii cu un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

³ Ieșind pe la ceasul al treilea, a văzut pe alții stând în piață

⁴ și le-a spus: «Mergeți și voi în vie și ceea ce este drept vă voi da».

⁵ Iar ei au plecat.

Din nou a ieșit pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.

⁶ Apoi a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea și a găsit pe alții stând și le-a spus: «De ce stați aici toată ziua degeaba?»

⁷ I-au spus: «Pentru că nimeni nu ne-a tocmnit». El le-a zis: «Mergeți și voi în vie!»

⁸ Când s-a lăsat seara, stăpânul viei a spus administratorului său: «Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei din urmă și până la cei dintâi».

⁹ Venind cei de la ceasul al unsprezecelea, au primit câte un dinar.

¹⁰ Venind apoi primii, se gândeau că vor primi mai mult, dar au primit și ei câte un dinar.

¹¹ Primindu-l, murmurau împotriva stăpânului casei,

¹² zicând: «Aceștia din urmă au lucrat o oră, iar tu i-ai tratat ca pe noi care am suportat greutatea zilei și arșița».

¹³ Dar el, răspunzând unuia dintre ei, a zis: «Prietene, nu te nedreptățesc. Oare nu ne-am înțeles cu un dinar?»

¹⁴ Ia ceea ce este al tău și du-te! Eu vreau să dau acestuia din urmă ca și ție.

¹⁵ Nu-mi este permis oare să fac ce vreau cu ceea ce este al meu? Sau ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun?»

¹⁶ Astfel, ultimii vor fi primii, iar primii [vor fi] ultimii”.

A treia anunțare a morții și învierii lui Isus (Mc 10, 32-34; Lc 18, 31-34)

¹⁷ Urcând Isus spre Ierusalim, i-a luat deoparte pe cei doisprezece discipoli și le-a spus pe drum:

¹⁸ „Iată, noi urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe [mâinile] arhiereilor și ale cărturarilor, îl vor condamna la moarte,

¹⁹ îl vor da pe [mâinile] păgânilor ca să fie batjocorit, biciuit și răstignit, dar a treia zi va învia”.

Cererea fiilor lui Zebedeu (Mc 10, 35-40)

²⁰ Atunci, s-a apropiat de el mama fiilor lui Zebedeu cu fiii ei, s-a prosternat înaintea lui ca să-i ceară ceva.

²¹ El i-a zis: „Ce vrei?” I-a spus: „Poruncește ca acești doi fii ai mei să stea unul la dreapta și unul la stânga ta, în împărăția ta”.

²² Atunci Isus, răspunzând, a zis: „Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care am să-l beau eu?” I-au spus: „Putem”.

²³ El le-a zis: „Potirul meu îl veți bea, însă a sta la dreapta și la stânga mea nu ține de mine să dau, ci este pentru cei cărora le-a fost pregătit de Tatăl meu”.

Cel mai mare trebuie să slujească (Mc 10, 42-45; Lc 22, 24-27)

- ²⁴ Când au auzit ceilalți zece, au fost cuprinși de indignare față de cei doi frați.
- ²⁵ Dar Isus, chemându-i, le-a zis: „Știți că cei care conduc neamurile le domină și cei mari își fac simțită puterea asupra lor.
- ²⁶ Între voi să nu fie așa. Dimpotrivă, cine vrea să devină mare între voi să fie sclavul vostru
- ²⁷ și cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul vostru,
- ²⁸ așa cum Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”.

Vindecarea orbilor din Ierihon (*Mc* 10, 46-52; *Lc* 18, 35-43)

- ²⁹ În timp ce ieșeau din Ierihon, o mare mulțime îl urma.
- ³⁰ Și iată, doi orbi stăteau pe marginea drumului. Și, auzind că trece Isus, au strigat: „Îndură-te de noi, Doamne, Fiul lui David!”
- ³¹ Mulțimea însă îi muștra ca să tacă, dar ei strigau și mai tare: „Îndură-te de noi, Doamne, Fiul lui David!”
- ³² Oprindu-se Isus, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să fac pentru voi?”
- ³³ I-au spus: „Doamne, să ne deschizi ochii!”
- ³⁴ Atunci lui Isus i s-a făcut milă și le-a atins ochii. Îndată și-au recăpătat vederea și l-au urmat.

21.

Intrarea lui Isus în Ierusalim (*Mc* 11, 1-11; *Lc* 19, 28-38; *In* 12, 12-16)

- ¹ Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, pe Muntele Măslinilor, Isus a trimis doi discipoli,

² spunându-le: „Mergeți în satul dinaintea voastră și veți găsi îndată o măgăriță legată și cu ea un mânz. Dezlegați-i și aduceți-i la mine.

³ Iar dacă vă va întreba cineva, să spuneți: «Domnul are nevoie de ei, dar îi va trimite înapoi curând»”.

⁴ Acest lucru s-a făcut ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profetul care zice:

⁵ *Spuneți fiicei Sionului:*

*Iată regele tău vine la tine blând,
așezat pe o măgăriță și pe un mânz,
puiul unui animal de povară.*

⁶ Discipolii s-au dus și au făcut după cum le-a poruncit Isus.

⁷ Au adus măgărița și mânzul, au pus hainele pe ei, iar el s-a așezat deasupra.

⁸ Atunci, mulțimea numeroasă și-a întins hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe drum.

⁹ Mulțimile care mergeau înaintea lui și cele care îl urmau strigau:

„Osana! Fiul lui David!

Binecuvântat cel ce vine în numele Domnului!

Osana în înaltul cerurilor!”

¹⁰ Când a intrat el în Ierusalim, toată cetatea s-a tulburat și spunea: „Cine este acesta?”

¹¹ Iar mulțimile spuneau: „Acesta este profetul Isus din Nazaretul Galileii”.

Alungarea vânzătorilor din templu (*Mc 11, 15-18; Lc 19, 45-48; In 2, 13-22*)

¹² Apoi Isus a intrat în templu și i-a alungat pe toți cei care vindeau și cumpărau în templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele vânzătorilor de porumbei.

¹³ Și le spunea: „Este scris:

Casa mea se va numi casă de rugăciune.

Voi însă o faceți peștera tâlharilor”.

¹⁴ Atunci, orbi și șchiopi s-au apropiat de el, în templu, iar el i-a vindecat.

¹⁵ Dar arhiereii și cărturarii, văzând minunile pe care le-a făcut și pe copiii care strigau în templu: „Osana, Fiului lui David!”, au fost cuprinși de indignare

¹⁶ și i-au spus: „Auzi ce zic aceștia?” Dar Isus le-a spus: „Da! Nu ați citit niciodată: *Din gura copiilor și a sugarilor ți-ai pregătit laudă?*”

¹⁷ Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate, spre Betania, și a rămas acolo peste noapte.

Smochinul blestemat (Mc 11, 12-14, 20-24)

¹⁸ Dis-de-dimineată, întorcându-se în cetate, i-a fost foame

¹⁹ și, văzând un smochin lângă drum, a venit la el, dar, negăsind nimic în el, decât frunze, i-a zis: „Să nu mai dai rod în veci!”, iar smochinul s-a uscat imediat.

²⁰ Când au văzut discipolii, au fost cuprinși de uimire și spuneau: „Cum de s-a uscat smochinul, așa, dintr-o dată?”

²¹ Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: „Adevăr vă spun, dacă ați avea credință și nu v-ați îndoii, ați face nu numai ceea ce s-a întâmplat cu smochinul, ci chiar de ați spune acestui munte: «Ridică-te și aruncă-te în mare», așa va fi.

²² Și tot ce veți cere cu credință în rugăciune, veți primi”.

Autoritatea lui Isus (Mc 11, 27-33; Lc 20, 1-8)

²³ După ce a venit în templu, în timp ce învăța, s-au apropiat de el arhiereii și bătrânii poporului și i-au spus: „Cu ce autoritate faci acestea și cine ți-a dat această autoritate?”

²⁴ Dar Isus, răspunzând, le-a zis: „Vă voi întreba și eu un lucru. Dacă îmi veți răspunde, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac acestea.

²⁵ Botezul lui Ioan de unde era: din cer sau de la oameni?” Dar ei discutau între ei, zicând: „Dacă spunem: «Din cer», ne va zice: «Atunci de ce nu ați crezut în el?»

²⁶ Iar dacă spunem: «De la oameni», ne temem de popor pentru că toți îl consideră pe Ioan ca profet”.

²⁷ Atunci ei, răspunzându-i lui Isus, i-au zis: „Nu știm”. Atunci el le-a zis: „Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

Parabola celor doi fii

²⁸ Ce părere aveți? Un om avea doi fii. S-a apropiat de primul și i-a zis: «Fiule, du-te azi și lucrează în vie!».

²⁹ El i-a răspuns: «Nu vreau», dar apoi i-a părut rău și s-a dus.

³⁰ Apoi s-a apropiat de celălalt și i-a spus la fel, iar el i-a răspuns: «Da, Doamne», dar nu s-a dus.

³¹ Care dintre aceștia doi a făcut voința tatălui?” I-au spus: „Primul”. Isus le-a zis: „Adevăr vă spun că vameșii și desfrânatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

³² Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății, dar nu ați crezut în el, însă vameșii și desfrânatele au crezut în el. Voi însă deși ați văzut, nici măcar după aceea nu v-a părut rău ca să credeți în el.

Parabola viticultorilor ucigași (Mc 12, 1-12; Lc 20, 9-19)

³³ Ascultați o altă parabolă: Era odată un stăpân care a plantat o vie, a înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn. Apoi a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat în călătorie.

³⁴ Când s-a apropiat timpul culesului, i-a trimis pe servitorii săi la viticultori ca să primească roadele sale.

³⁵ Dar viticultorii, prinzându-i pe viticultori, pe unul l-au lovit, pe altul l-au bătut cu pietre.

³⁶ A trimis din nou alți servitori, mai numeroși decât primii, dar le-au făcut la fel.

³⁷ În cele din urmă l-a trimis pe fiul său la ei zicându-și: «De fiul meu le va fi rușine».

³⁸ Însă viticultorii, când l-au văzut pe fiu, au zis între ei: «Acesta este moștenitorul. Haideți să-l ucidem ca să avem moștenirea lui».

³⁹ Prinzându-l, l-au aruncat afară din vie și l-au ucis.

⁴⁰ Așadar, când va veni stăpânul viei, ce le va face acelor viticultori?”

⁴¹ I-au zis: „Pe acei răi îi va ucide fără milă, iar via o va da în arendă altor viticultori, care îi vor da roadele la timpul cuvenit”.

⁴² Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi:

Piatra pe care au aruncat-o constructorii,

aceasta a devenit [piatră] unghiulară;

Domnul a făcut acest lucru

și este minunat în ochii noștri?

⁴³ De aceea vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.

⁴⁴ Și, cine va cădea pe această piatră, se va zdrobi, iar peste cine va cădea ea îl va zdrobi”.

- ⁴⁵ Arhiereii și fariseii, auzind parabolele lui, și-au dat seama că vorbește despre ei
⁴⁶ și căutau să-l prindă, dar se temeau de mulțimi pentru că ele îl considerau profet.

22.

Parabola invitaților la nuntă (Lc 14, 15-24)

- ¹ Isus a luat cuvântul și le-a vorbit în parabole:
² „Împărăția cerurilor este asemenea unui rege care a făcut nuntă pentru fiul său.
³ Și i-a trimis pe servitorii lui să-i cheme pe cei invitați la nuntă. Însă ei nu au voit să vină.
⁴ A trimis din nou alți servitori, zicându-le: «Spuneți celor invitați: Iată, am pregătit ospățul; taurii mei și animalele îngrășate sunt tăiate și toate sunt gata. Veniți la nuntă!»
⁵ Dar ei nu au luat în seamă și s-au dus: care la ogorul său, care la negustoria lui;
⁶ iar ceilalți i-au prins pe servitorii lui, i-au batjocorit și i-au ucis.
⁷ Atunci regele a fost cuprins de mânie și, trimițând armatele sale, i-a ucis pe criminalii aceia, iar cetatea lor a incendiat-o.
⁸ Apoi a spus servitorilor săi: «Nunta este pregătită, dar cei chemați nu au fost vrednici.
⁹ Mergeți, așadar, la răscrucile drumurilor, și oricâți veți găsi, chemați-i la nuntă».
¹⁰ Servitorii aceia au ieșit pe drumuri și i-au adunat pe toți pe care i-au găsit, răi și buni, și sala de nuntă s-a umplut.
¹¹ Când a intrat regele ca să-i vadă pe cei care stăteau la masă, a zărit acolo un om care nu era îmbrăcat cu haina de nuntă.
¹² Și i-a spus: «Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă?» El a amuțit.
¹³ Atunci regele a zis slujitorilor: «Legați-i picioarele și mâinile și aruncați-l afară în întuneric: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹⁴ Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși»’.

Tributul cuvenit împăratului (*Mc 12, 13-17; Lc 20, 20-26*)

¹⁵ Atunci fariseii s-au dus să țină sfat ca să-l prindă în vorbă.

¹⁶ Și i-au trimis la el pe discipolii lor împreună cu irodienii, ca să-i spună: „Învățătorule, știm că ești sincer și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu: nu ții seamă de nimeni, căci nu te uiți la fața omului.

¹⁷ Spune-ne, așadar, ce părere ai: este permis sau nu a da tribut cezarului?”

¹⁸ Dar Isus, cunoscând răutatea lor, le-a zis: „Ipocriților, de ce mă ispițiți?

¹⁹ Arătați-mi moneda tributului!” Iar ei i-au adus un dinar.

²⁰ El le-a zis: „Ale cui sunt imaginea aceasta și inscripția?”

²¹ I-au zis: „Ale cezarului”. Atunci le-a zis: „Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu”.

²² Când au auzit, au rămas uimiți și, lăsându-l, au plecat.

Saduceii și învierea (*Mc 12, 18-27; Lc 20, 27-40*)

²³ În ziua aceea, s-au apropiat de el saduceii, care spun că nu este înviere, și l-au întrebat:

²⁴ „Învățătorule, Moise a spus: *Dacă cineva moare fără a avea copii, fratele s-o ia în căsătorie pe soția lui și să-i ridice descendență fratelui său.*

- ²⁵ Erau la noi șapte frați. Primul s-a însurat și a murit, dar nu avea urmași și a lăsat soția fratelui său. ²⁶ Tot la fel și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.
- ²⁷ În urma tuturor, a murit și femeia.
- ²⁸ Așadar, la înviere, căruia dintre cei șapte îi va fi soție? Căci toți șapte au avut-o”.
- ²⁹ Răspunzând, Isus le-a zis: „Vă înșelați pentru că nu cunoașteți Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
- ³⁰ Căci la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în cer.
- ³¹ Cât despre învierea din morți, nu ați citit ceea ce v-a fost spus de Dumnezeu, care zice:
- ³² *Eu sunt Dumnezeul lui Abraham și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob?* Însă el nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii”.
- ³³ Și mulțimile care ascultau au rămas uimite de învățătura lui.

Porunca cea mai mare (*Mc* 12, 28-34; *Lc* 10, 25-28)

- ³⁴ Auzind fariseii că le-a închis gura saduceilor, s-au adunat la un loc,
- ³⁵ iar unul dintre ei, învățat al Legii, ca să-l pună la încercare, l-a întrebat:
- ³⁶ „Învățătorule, care poruncă este cea mai mare în Lege?”
- ³⁷ El i-a zis: „*Să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău.*
- ³⁸ Aceasta este cea mai mare și cea dintâi poruncă.
- ³⁹ Iar a doua este asemenea acesteia: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.*
- ⁴⁰ În aceste două porunci este cuprinsă toată Legea și Profetii”.

Originea lui Mesia (Mc 12, 35-37; Lc 20, 41-44)

⁴¹ În timp ce fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat:

⁴² „Ce părere aveți despre Cristos? Al cui fiu este?” I-au zis: „Al lui David”.

⁴³ El le-a spus: „Atunci de ce David, [inspirat] de Duh, îl numește Domn când zice:

⁴⁴ *Domnul a spus Domnului meu,
așază-te la dreapta mea
până când îi voi pune pe dușmanii tăi
sub picioarele tale.*

⁴⁵ Așadar, dacă David îl numește Domn, cum poate fi fiul său?”

⁴⁶ Și nimeni nu putea să-i răspundă vreun cuvânt și nici nu mai îndrăznea cineva din ziua aceea să-l [mai] întrebe ceva.

23.

Denunțarea fariseilor și cărturarilor (Mc 12, 38-40; Lc 11, 37-52)

¹ Atunci Isus s-a adresat mulțimilor și discipolilor săi

² spunând: „Cărturarii și fariseii s-au așezat pe catedra lui Moise.

³ Faceți și împliniți tot ce vă spun ei, dar nu faceți după faptele lor, pentru că ei spun și nu fac.

- ⁴ Ei leagă poveri apăsătoare și greu de purtat și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nu vor să le miște nici cu un deget.
- ⁵ Toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni: își largesc filacterele și își lungesc ciucurii;
- ⁶ le plac locurile de onoare la ospete și primele locuri în sinagogi,
- ⁷ să fie salutați prin piețe și să fie numiți de oameni «rabbi».
- ⁸ Dar voi să nu fiți numiți «rabbi», pentru că unul este învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați.
- ⁹ Și nici «tată» să nu spuneți [nimănui] între voi pe pământ, pentru că unul este Tatăl vostru, cel ceresc.
- ¹⁰ Nici să nu fiți numiți «maestri», pentru că unul este maestrul vostru: Cristos.
- ¹¹ Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru,
- ¹² căci oricine se va înălța va fi umilit și oricine se va umili va fi înălțat.
- ¹³ Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Voi închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor: nici voi nu intrați și nici pe cei care ar voi să intre nu-i lăsați să intre.
- ¹⁴
- ¹⁵ Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Voi străbateți marea și uscatul ca să faceți [chiar și numai] un prozelit și, când l-ați găsit, îl sortiți iadului, de două ori mai mult ca voi.
- ¹⁶ Vai vouă, călăuze oarbe care ziceți: «Dacă cineva jură pe templu, nu-i nimic; dar, dacă cineva jură pe aurul templului, este dator [să-l țină]».
- ¹⁷ Proști și orbi! Ce este mai mare: aurul sau templul care sfințește aurul?
- ¹⁸ Și: «Dacă cineva jură pe altar, nu-i nimic; dar, dacă cineva jură pe ofranda de pe el, este dator [să-l țină]».
- ¹⁹ Orbilor! Ce este mai mare: ofranda sau altarul care sfințește darul?
- ²⁰ Așadar, cine jură pe altar jură pe el și pe tot ce se află pe el.
- ²¹ Iar cine jură pe templu jură pe el și pe cel care locuiește în el.

- 22 Și cine jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel care șade pe el.
- 23 Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Voi dați zeciuială din mentă, din mărar și din chimion, dar lăsați la o parte ce este mai greu din Lege: judecata, îndurarea, credința. Acestea trebuia să le faceți, iar pe acelea să nu le neglijați.
- 24 Călăuze oarbe! Voi strecurați țânțarul, dar înghițiți cămila.
- 25 Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Voi curățați exteriorul paharului și al farfuriei, dar în interior sunt pline de jaf și necumpătate.
- 26 Fariseu orb! Curăță mai întâi interiorul paharului ca să devină curat și exteriorul lui.
- 27 Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Vă asemenați cu mormintele văruite care strălucesc frumos pe dinafară, dar în interior sunt pline cu oase de morți și cu toată putreziciunea.
- 28 Tot așa și voi, pe dinafară păreți dreți înaintea oamenilor, dar înăuntru sunteți plini de ipocrizie și nelegiuire.
- 29 Vai vouă, cărturarilor și fariseilor ipocriți! Voi zidiți mormintele profetilor și împodobiți monumentele dreptilor
- 30 și spuneți: «Dacă eram în zilele părinților noștri, n-am fi fost complici cu ei la [vărsarea] sângelui profetilor».
- 31 Astfel, voi înșivă dați mărturie împotriva voastră că sunteți fiii celor ce au ucis profetii!
- 32 Dar voi întreceți măsura părinților voștri.
- 33 Șerpilor, pui de vipere! Cum veți scăpa de condamnarea la iad?
- 34 Iată, tocmai de aceea trimit la voi profeti, înțelepți și cărturari. [Pe unii] dintre ei îi veți ucide și îi veți răstigni, [pe alții] îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate,
- 35 ca să cadă asupra voastră tot sângele nevinovat vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel cel drept, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Berachia, pe care l-ați ucis între vestibul și altar.
- 36 Adevăr vă spun: toate acestea vor veni peste această generație.

Isus plânge asupra Ierusalimului (Lc 13, 34-35)

³⁷ Ierusalime, Ierusalime, care omori profeții și-i bați cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi, așa cum găina își adună puii sub aripi, și n-ai voit!

³⁸ Iată, casa voastră va fi lăsată pustie.

³⁹ Căci vă spun: nu mă veți mai vedea de acum până când veți zice: *Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului*”.

X. DISCURSUL ESCATOLOGIC

24.

Anunțarea distrugerii templului (Mc 13, 1-2; Lc 21, 5-6)

¹ Isus ieșise din templu și pleca. Atunci s-au apropiat de el discipolii și i-au arătat construcțiile templului.

² Dar el, luând cuvântul, le-a zis: „Nu vedeți toate acestea? Adevăr vă spun, nu va rămâne piatră peste piatră care nu va fi dărâmată”.

Începutul durerilor și persecuțiilor (Mt 10, 17-22; Mc 13, 3-13; Lc 21, 7-19)

³ Pe când ședea pe Muntele Măslinilor, au venit la el discipolii și i-au zis aparte: „Spune-ne, când se vor întâmpla toate acestea și

care este semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?”

⁴ Isus, răspunzând, le-a zis: „Vedeți să nu vă înșele cineva.

⁵ Căci mulți vor veni în numele meu spunând: «Eu sunt Cristosul» și-i vor înșela pe mulți.

⁶ Atunci aveți să auziți vorbindu-se despre războaie și zvonuri de războaie. Nu vă înspăimântați, căci trebuie să fie toate, dar nu este încă sfârșitul.

⁷ Se va ridica un neam împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății și va fi foamete și cutremure în diferite locuri.

⁸ Dar toate acestea sunt începutul durerilor.

⁹ Atunci vă vor da la tortură și vă vor ucide; veți fi urâți de toate neamurile, din cauza numelui meu.

¹⁰ Atunci mulți se vor scandaliza, se vor trăda unii pe alții și se vor urî între ei.

¹¹ Mulți profeți falși se vor ridica și vor înșela pe mulți.

¹² Din cauza înmulțirii fărădelegii, dragostea multora se va răci.

¹³ Însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela va fi mântuit.

¹⁴ Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, ca mărturie pentru toate neamurile. Atunci va veni sfârșitul.

Devastarea Ierusalimului (Mc 13, 14-23; Lc 21, 20-24)

¹⁵ Așadar, când veți vedea urâciunea pustiirii, de care se vorbește în profetul Daniel, stând în locul sfânt – cel care citește să înțeleagă –

¹⁶ atunci cei care sunt în Iudeea să fugă în munți;

¹⁷ cel care se află pe terasa [casei] să nu coboare ca să ia ceva din casă,

- ¹⁸ iar cel care este pe câmp să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.
- ¹⁹ Vai celor însărcinate și celor care alăptează în zilele acelea!
- ²⁰ Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna sau în zi de sâmbătă.
- ²¹ Atunci va fi o nenorocire atât de mare cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi.
- ²² Și, dacă n-ar fi scurtate zilele acelea, nici un om nu s-ar fi salvat; însă, datorită celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.
- ²³ Atunci, dacă vă va spune cineva: «Iată, aici este Cristos!» sau «Acolo», să nu credeți,
- ²⁴ căci se vor ridica cristoși falși și profeți falși și vor face semne mari și lucruri minunate pentru a-i înșela, dacă se poate, și pe cei aleși.
- ²⁵ Iată, v-am spus dinainte.
- ²⁶ Deci, dacă vă vor spune: «Iată, este în pustiu!», să nu vă duceți; «Iată, este în camerele de taină», să nu credeți.
- ²⁷ Căci așa cum fulgerul vine la răsărit și luminează până la apus, tot la fel va fi venirea Fiului Omului.
- ²⁸ Unde va fi cadavrul, acolo se vor aduna vulturii.

Venirea Fiului Omului (*Mc* 13, 24-27; *Lc* 21, 25-28)

- ²⁹ Îndată, după nenorocirea din zilele acelea,
soarele se va întuneca,
iar luna nu-și va mai da lumina,
stelele vor cădea de pe cer,
iar puterile cerului se vor zgudui.

³⁰ Atunci se va arăta semnul Fiului Omului în cer; și tot atunci își vor bate [pieptul] toate triburile pământului și îl vor vedea *pe Fiul Omului venind pe norii cerului* cu putere și mare glorie.

³¹ Și îi va trimite pe îngerii săi cu [sunet] puternic de trâmbiță și-i vor aduna pe toți aleșii săi din cele patru vânturi, de la un capăt la altul al cerurilor.

Parabola smochinului (*Mc* 13, 28-31; *Lc* 21, 29-33)

³² Învățați de la smochin parabola: când mlădița devine deja fragedă și dau frunzele, știți că vara este aproape.

³³ La fel și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la ușă.

³⁴ Adevăr vă spun că nu va trece această generație până nu se vor împlini toate acestea.

³⁵ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece.

Îndemn la vigilență (*Mc* 13, 32-37; *Lc* 17, 26-30, 34-36)

³⁶ Despre ziua și ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci doar Tatăl.

³⁷ Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi venirea Fiului Omului:

³⁸ căci, cum era în acele zile dinaintea potopului [când oamenii] mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua în care Noe a intrat în arcă

³⁹ și nu și-au dat seama până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și venirea Fiului Omului.

⁴⁰ Atunci vor fi doi pe câmp: unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat;

- ⁴¹ două vor măcina la moară: una va fi luată, iar cealaltă, lăsată.
- ⁴² Vegheați, așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru.
- ⁴³ Dar aceasta s-o știți: dacă ar ști stăpânul casei la care strajă vine hoțul, ar veghea și nu ar lăsa să i se spargă casa.
- ⁴⁴ De aceea fiți și voi gata, pentru că Fiul Omului vine în ceasul la care nu vă gândiți.

Parabola servitorului credincios (Lc 12, 41-48)

- ⁴⁵ Oare cine este cu adevărat servitorul credincios și înțelept pe care stăpânul l-a stabilit peste cei din casa lui ca să le dea hrană la timpul potrivit?
- ⁴⁶ Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său, venind, îl va găsi astfel!
- ⁴⁷ Adevăr vă spun că îl va pune peste toate bunurile sale.
- ⁴⁸ Dar, dacă acel servitor spune în inima lui: «Stăpânul meu întârzie»
- ⁴⁹ și începe să-i lovească pe cei care sunt servitori împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii,
- ⁵⁰ stăpânul acelui servitor va veni în ziua în care nu se așteaptă și la ora pe care n-o știe,
- ⁵¹ îl va pedepsi aspru și îi va face parte cu cei ipocriți. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

25.

Parabola despre cele zece fecioare

- ¹ Atunci împărăția cerurilor va fi asemenea cu zece fecioare, care, luându-și candelile, au ieșit în întâmpinarea mirelui.
- ² Cinci dintre ele erau nehibzuite, iar cinci, înțelepte.
- ³ Cele nehibzuite și-au luat candelile, dar nu au luat cu ele untdelemn,
- ⁴ însă cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat untdelemn în vasele lor.
- ⁵ Întrucât mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.
- ⁶ Iar la miezul nopții s-a auzit un strigăt: «Iată, mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!»
- ⁷ Atunci s-au ridicat toate acele fecioare și și-au pregătit candelile.
- ⁸ Cele nehibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru căci candelile noastre se sting».
- ⁹ Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: «Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă. Mergeți mai degrabă la cei care vând și cumpărați-vă».
- ¹⁰ Dar, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele. Cele care erau pregătite au intrat cu el în [sala] de nuntă și ușa s-a închis.
- ¹¹ Mai târziu, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Stăpâne, stăpâne, deschide-ne!»
- ¹² Dar el, răspunzând, le-a zis: «Adevăr vă spun, nu vă cunosc».
- ¹³ Vegheați, așadar, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul!

Parabola talanților (*Lc 19, 11-27*)

- ¹⁴ Tot la fel, un om, voind să plece într-o călătorie, și-a chemat servitorii și le-a încredințat bunurile sale.
- ¹⁵ Și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după propria putere. Apoi a plecat. Îndată,
- ¹⁶ cel care primise cinci talanți s-a dus, a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci.

- ¹⁷ La fel cel cu doi talanți, a câștigat alți doi.
- ¹⁸ Dar cel care primise unul, s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.
- ¹⁹ După mult timp, a venit stăpânul acelor servitori și le-a cerut cont.
- ²⁰ Venind cel care primise cinci talanți a adus alți cinci talanți spunând: «Stăpâne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat».
- ²¹ Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, te voi stabili peste multe. Intră în bucuria stăpânului tău!»
- ²² Venind apoi cel cu doi talanți a spus: «Stăpâne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat».
- ²³ Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, te voi stabili peste multe. Intră în bucuria stăpânului tău!»
- ²⁴ [În sfârșit], venind și cel care primise un talant, a zis: «Stăpâne, știam că ești un om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat
- ²⁵ și, pentru că m-am temut, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată, ai ce este al tău!».
- ²⁶ Dar stăpânul i-a răspuns: «Servitor rău și leneș! Știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat.
- ²⁷ Deci, trebuia să depui banii mei la bancheri, iar la venirea mea, aș fi retras ce este al meu cu dobândă.
- ²⁸ Așadar, luați de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți!
- ²⁹ Pentru că oricui are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel care nu are se va lua și ceea ce are.
- ³⁰ Iar pe servitorul netrebnic aruncați-l afară în întuneric: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților».

Criteriile judecății finale

- 31 Când va veni Fiul Omului în gloria lui, împreună cu toți îngerii, atunci se va așeza pe tronul gloriei sale.
- 32 Și se vor aduna înaintea lui toate neamurile, iar el îi va despărți pe unii de alții, așa cum păstorul desparte oile de capre:
- 33 va pune oile la dreapta sa, iar caprele la stânga.
- 34 Atunci regele va spune celor de la dreapta sa: «Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii,
- 35 căci am fost flămând și mi-ați dat să mănânc, am fost însetat și mi-ați dat să beau, am fost străin și m-ați primit,
- 36 gol și m-ați îmbrăcat, bolnav și m-ați vizitat, am fost în închisoare și ați venit la mine».
- 37 Atunci îi vor răspunde cei dreپți, zicând: «Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat să bei?
- 38 Când te-am văzut străin și te-am primit, sau gol și te-am îmbrăcat?
- 39 Când te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la tine?»
- 40 Iar regele, răspunzând, le va spune: «Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut».
- 41 Atunci va spune celor de la stânga: «Plecați de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic pregătit pentru diavol și îngerii lui!
- 42 Căci am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc, am fost însetat și nu mi-ați dat să beau,
- 43 am fost străin și nu m-ați primit, gol și nu m-ați îmbrăcat, bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat».
- 44 Atunci ei îi vor răspunde, zicând: «Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu ți-am slujit?»
- 45 Iar el le va răspunde: «Adevăr vă spun: tot ce nu ați făcut unuia dintre aceștia, cei mai mici, mie nu mi-ați făcut».
- 46 Și vor merge aceștia în chinul veșnic, iar cei dreپți în viața cea veșnică”.

XI. PĂTIMIREA ȘI MOARTEA LUI ISUS

26.

Complotul împotriva lui Isus (*Mc* 14, 1-2; *Lc* 22, 1-2; *In* 11, 45-53)

- ¹ Când a terminat Isus toate aceste cuvinte, le-a spus discipolilor săi:
- ² „Știți că peste două zile va fi Paștele, iar Fiul Omului va fi dat ca să fie răstignit”.
- ³ Atunci s-au adunat arhiereii și bătrânii poporului la curtea marelui preot care se numea Caiafa
- ⁴ și s-au sfătuit ca să-l prindă pe Isus prin violență și să-l ucidă,
- ⁵ dar spuneau: „Nu în timpul sărbătorii, ca să nu se facă răzvrătire în popor”.

Ungerea lui Isus în Betania (*Mc* 14, 3-9; *In* 12, 1-8)

- ⁶ În timp ce se afla Isus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,
- ⁷ s-a apropiat de el o femeie care avea un [vas] din alabastru cu mireasmă de mare preț și i-a turnat pe cap pe când el stătea la masă.
- ⁸ Văzând aceasta, discipolii au fost cuprinși de indignare și spuneau: „Pentru ce această risipă?
- ⁹ Căci s-ar fi putut vinde scump și să se dea săracilor”.
- ¹⁰ Dar Isus, observând aceasta, le-a spus: „De ce necăjiți femeia? Ea a făcut un gest frumos față de mine,
- ¹¹ căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, pe mine, însă, nu mă aveți întotdeauna.

- ¹² Turnând această mireasmă pe trupul meu, a făcut-o pentru înmormântarea mea.
- ¹³ Adevăr vă spun, oriunde va fi predicată evanghelia aceasta în lumea întreagă, se va spune în amintirea ei și ceea ce a făcut ea”.

Iuda îl trădează pe Isus (*Mc 14, 10-11; Lc 22, 3-6*)

- ¹⁴ Atunci, unul dintre cei doisprezece, care se numește Iuda Iscarioteanul, s-a dus la arhierei
- ¹⁵ și le-a zis: „Ce-mi dați ca eu să-l dau [pe mâna] voastră?” Ei au fixat pentru el treizeci de arginți.
- ¹⁶ Și de atunci căuta momentul potrivit ca să-l dea [pe mâna] lor.

Pregătirea cinei pascale (*Mc 14, 12-16; Lc 22, 7-14*)

- ¹⁷ În prima [zi] a Azimelor, s-au apropiat de Isus discipolii, zicând: „Unde vrei să-ți pregătim ca să mănânci Paștele?”
- ¹⁸ El a spus: „Mergeți în cetate la cutare și spuneți: «Învățătorul zice: timpul meu este aproape. La tine voi face Paștele cu discipolii mei»”.
- ¹⁹ Discipolii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit Paștele.

Dezvăluirea trădării lui Iuda (*Mc 14, 17-21; Lc 22, 21-23; In 13, 21-30*)

- ²⁰ La lăsatul serii, stătea la masă împreună cu cei doisprezece

- ²¹ și, în timp ce mâncau, a zis: „Adevăr vă spun, unul dintre voi mă va trăda”.
- ²² Întristați peste măsură, ei au început să-i spună unul după altul: „Nu cumva sunt eu, Doamne?”
- ²³ El, răspunzând, a zis: „Cel care și-a întins mâna cu mine în blid, acesta mă va trăda.
- ²⁴ Căci Fiul Omului merge după cum a fost scris despre el, dar vai omului aceuia prin care Fiul Omului este trădat! Bine ar fi fost pentru omul acela dacă nu s-ar fi născut!”
- ²⁵ Atunci Iuda, cel care avea să-l trădeze, luând cuvântul l-a întrebat: „Nu cumva sunt eu, rabbi?” El i-a răspuns: „Tu ai zis!”

Instituirea Euharistiei (*Mc 14, 22-24; Lc 22, 19-20; I Cor 11, 23-25*)

- ²⁶ Și, în timp ce mâncau, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, a dat-o discipolilor și le-a spus: „Luați, mâncați; acesta este trupul meu!”
- ²⁷ Apoi, luând potirul și mulțumind, le-a dat lor, spunând: „Beți din acesta toți,
- ²⁸ căci acesta este sângele meu, al alianței, care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor.
- ²⁹ Vă spun că nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea în care îl voi bea cu voi, nou, în împărăția Tatălui meu”.
- ³⁰ Și, cântând imnuri, au plecat spre Muntele Măslinilor.

Prezicerea renegării lui Petru (*Mc 14, 27-31; Lc 22, 31-34; In 13, 36-38*)

- ³¹ Atunci, Isus le-a spus: „Voi toți vă veți scandaliza de mine în noaptea aceasta, căci este scris:

*Voi bate păstorul
și se vor risipi oile turmei.*

- ³² Dar, după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea”.
- ³³ Atunci, Petru, luând cuvântul, i-a zis: „Chiar dacă toți se vor scandaliza din cauza ta, eu nu mă voi scandaliza niciodată!”
- ³⁴ Isus i-a zis: „Adevăr îți spun, chiar în noaptea aceasta, înainte de a fi cântat cocoșul, de trei ori mă vei renega”.
- ³⁵ Petru i-a zis: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu tine, nu te voi renega”. Și toți discipolii spuneau la fel.

Isus pe Muntele Măslinilor (Mc 14, 32-42; Lc 22, 39-46)

- ³⁶ Atunci Isus a venit împreună cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a spus discipolilor: „Stați [aici] până când, mergând acolo, mă voi ruga!”
- ³⁷ Și, luând cu sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedeu, a început a se întrista și a se tulbura.
- ³⁸ Atunci le-a spus: „Sufletul meu este trist până la moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine!”
- ³⁹ Și, mergând puțin mai încolo, a căzut cu fața la pământ rugându-se și spunând: „Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine paharul acesta. Dar nu cum vreau eu, ci cum [vrei] tu”.
- ⁴⁰ Apoi a venit la discipoli și i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru: „Așa, n-ai putut veghea cu mine [nici măcar] un ceas?
- ⁴¹ Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită! Căci duhul este plin de avânt, dar trupul este slab”.
- ⁴² Iarăși, pentru a doua oară, a plecat și s-a rugat spunând: „Tată! Dacă nu este posibil ca să treacă acest pahar fără ca să-l beau, să se facă voința ta”.
- ⁴³ Venind, din nou i-a găsit dormind, căci ochii le erau îngreuiți de somn.
- ⁴⁴ Lăsându-i, din nou a plecat și s-a rugat pentru a treia oară, spunând iarăși aceleași cuvinte.

⁴⁵ Atunci a venit la discipoli și le-a spus: „Dormiți mai departe și odihniți-vă! Iată, a venit ceasul și Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor!

⁴⁶ Ridicați-vă, să mergem. Iată, cel care mă trădează este aproape”.

Arestarea lui Isus (*Mc* 14, 43-50; *Lc* 22, 47-53; *In* 18, 3-11)

⁴⁷ Pe când încă mai vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și, împreună cu el, o mulțime mare, cu săbii și ciomegi, din partea arhierilor și a bătrânilor poporului,

⁴⁸ iar trădătorul lui le dăduse un semn spunând: „Cel pe care îl voi săruta, acela este; prindeți-l!”

⁴⁹ S-a apropiat îndată de Isus și i-a zis: „Bucură-te, rabbi!” Și l-a sărutat.

⁵⁰ Dar Isus i-a spus: „Prietene, pentru aceasta ai venit!” Atunci, apropiindu-se, au pus mâinile pe Isus și l-au prins.

⁵¹ Și, iată, unul dintre cei care erau cu Isus, întinzându-și mâna, a scos sabia, l-a lovit pe unul dintre servitorii marelui preot și i-a tăiat urechea.

⁵² Atunci Isus i-a zis: „Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei care pun mâna pe sabie de sabie vor pieri.

⁵³ Sau crezi că n-aș putea să-l rog pe Tatăl meu și mi-ar pune îndată la dispoziție mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

⁵⁴ Dar cum s-ar mai împlini Scripturile, că așa trebuie să fie?”

⁵⁵ În acel ceas, Isus le-a spus mulțimilor: „Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și cu ciomegi, ca să mă prindeți. Zi de zi stăteam în templu, învățând, și nu m-ați arestat.

⁵⁶ Toate acestea s-au făcut ca să se îplinească Scripturile profetilor”. Atunci, toți discipolii, părăsindu-l, au fugit.

Isus înaintea Sinedriului (Mc 14, 53-65; Lc 22, 66-71; In 18, 13-24)

⁵⁷ Cei care l-au arestat pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde se adunaseră cărturarii și bătrânii.

⁵⁸ Iar Petru l-a urmat de departe până în curtea marelui preot și, intrând, s-a așezat printre servitori ca să vadă sfârșitul.

⁵⁹ Arhiereii și tot Sinedriul căutau o mărturie falsă împotriva lui Isus ca să-l dea la moarte,

⁶⁰ dar nu găseau, deși s-au apropiat mulți martori falși. În cele din urmă, au venit doi

⁶¹ și au zis: „Acesta a spus: «Pot să distrug templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l reconstruiesc»”. ⁶² Ridicându-se, marele preot i-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva ta?”

⁶³ Dar Isus tăcea. Atunci marele preot i-a zis: „Te conjur pe Dumnezeul cel viu să ne spui dacă tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu”.

⁶⁴ Isus i-a răspuns: „Tu ai zis. Ba, vă spun:

de acum îl veți vedea *pe Fiul Omului*

șezând la dreapta puterii

și venind pe norii cerului”.

⁶⁵ Atunci, marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: „A rostit o blasfemie. Ce nevoie mai avem de martori? Iată, acum ați auzit blasfemia.

⁶⁶ Cum vi se pare?” Ei, răspunzând, au spus: „Este vinovat de moarte!”

⁶⁷ Atunci l-au scuipat în față și l-au lovit cu pumnii; alții l-au pälmuțit,

⁶⁸ spunând: „Profetește-ne, Cristoase, cine este cel care te-a lovit?”

Renegarea lui Petru (Mc 14, 66-72; Lc 22, 55-62; In 18, 15-18, 25-27)

⁶⁹ Iar Petru ședea afară, în curte. S-a apropiat de el o servitoare și i-a zis: „Și tu erai cu Isus Galileeanul”.

⁷⁰ Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: „Nu știu ce zici”.

⁷¹ Apoi, ieșind spre poartă, l-a văzut o alta și a zis celor de acolo: „Acesta era cu Isus Nazarineanul”. ⁷² Dar el a negat din nou cu jurământ: „Nu-l cunosc pe omul [acela]”.

⁷³ Puțin după aceea, apropiindu-se cei care erau acolo, i-au zis lui Petru: „Într-adevăr, și tu ești dintre ei, pentru că și accentul tău te trădează”.

⁷⁴ Atunci a început să se blesteme și să jure: „Nu-l cunosc pe omul [acela]”. Și, îndată, a cântat cocoșul.

⁷⁵ Atunci și-a amintit Petru de cuvântul lui Isus care îi spusese: „Înainte de a cânta cocoșul, de trei ori mă vei renega”. Și, ieșind, a plâns amar.

27.

Isus este dus înaintea lui Pilat (*Mc* 15, 1; *Lc* 23, 1-2; *In* 18, 28-32)

¹ Iar când s-a făcut dimineață, toți arhiereii și bătrânii poporului au ținut consiliu împotriva lui Isus ca să-l dea la moarte.

² Și, legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pilat, guvernatorul.

Moartea lui Iuda (*Fap* 1, 18-19)

³ Atunci Iuda, cel care l-a trădat, văzând că el fusese condamnat, cuprins de remușcare, a adus înapoi arhiereilor și bătrânilor cele treizeci de arginți,

⁴ spunând: „Am păcătuît vânzând sânge nevinovat”. Dar ei i-au zis: „Ce ne privește? Tu vei vedea!”

⁵ Și, aruncând arginții în templu, a plecat și s-a spânzurat.

⁶ Iar arhiereii, luând arginții, au zis: „Nu este permis să-i punem în tezaur, căci sunt prețul sângelui”. ⁷ Iar ei, ținând consiliu, au cumpărat cu [arginții] Ogorul Olarului pentru îngroparea străinilor.

⁸ De aceea se numește ogorul acela până astăzi „Ogorul Sângelui”.

⁹ Atunci s-a împlinit ceea ce a fost spus prin Ieremia profetul, care zice: *Și au luat treizeci de arginți, prețul celui vândut, care a fost stabilit de fiii lui Israel*

¹⁰ *și i-au dat pe Ogorul Olarului, așa cum îmi poruncise Domnul.*

Isus înaintea lui Pilat (Mc 15, 2-5; Lc 23, 2-5; In 18, 33-38)

¹¹ Isus stătea înaintea guvernatorului, iar guvernatorul l-a întrebat, zicând: „Tu ești regele iudeilor?” Isus a răspuns: „Tu o spui!”

¹² Și, în timp ce era acuzat de arhierei și de bătrâni, nu răspundea nimic.

¹³ Atunci i-a zis Pilat: „Nu auzi câte mărturisesc împotriva ta?”

¹⁴ Dar nu a răspuns nici măcar un cuvânt, încât guvernatorul se mira foarte mult.

Condamnarea lui Isus (Mc 15, 6-15; Lc 23, 13-25; In 18, 39–19, 16)

¹⁵ La fiecare sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze un deținut pentru popor, pe care îl voiau ei.

¹⁶ Pe atunci aveau un deținut vestit, numit Baraba.

- ¹⁷ Deci, adunându-se ei, Pilat le-a zis: „Pe cine vreți să vi-l eliberez: pe Baraba sau pe Isus care se numește Cristos?”
- ¹⁸ Căci știa că din invidie îl dăduseră pe mâna lui.
- ¹⁹ Și, în timp ce ședea la judecată, soția lui i-a trimis vorbă: „Nimic să nu faci dreptului aceluia, căci multe am suferit azi în vis din cauza lui”.
- ²⁰ Dar arhierii și bătrânii au convins mulțimile să-l ceară pe Baraba, iar pe Isus să-l dea la moarte.
- ²¹ Luând cuvântul, guvernatorul le-a zis: „Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?” I-au răspuns: „Pe Baraba!”
- ²² Pilat le-a zis: „Așadar, ce să fac cu Isus, care se numește Cristos?” Au zis toți: „Să fie răstignit!”
- ²³ El le-a spus: „Dar ce rău a făcut?” Ei însă strigau și mai tare: „Să fie răstignit!”
- ²⁴ Văzând Pilat că nu folosește la nimic, dimpotrivă, agitația devenea tot mai mare, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea poporului, spunând: „Eu sunt nevinovat de sângele acesta. Voi veți vedea!”
- ²⁵ Tot poporul, răspunzând, a zis: „Sângele lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri”.
- ²⁶ Atunci li l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, biciuindu-l, l-a dat ca să fie răstignit.

Încoronarea cu spini (*Mc* 15, 16-20; *In* 19, 2-3)

- ²⁷ Atunci, soldații guvernatorului l-au adus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul lui toată cohorta, ²⁸ și, după ce l-au dezbrăcat, l-au acoperit cu o mantie purpurie.
- ²⁹ Împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap, iar în mâna dreaptă o trestie și, îngenunchind înaintea lui, își băteau joc de el spunând: „Bucură-te, rege al iudeilor!”
- ³⁰ Apoi, scuipându-l, îi luau trestia și-l loveau peste cap.
- ³¹ După ce și-au bătut joc de el, l-au dezbrăcat de mantie și l-au îmbrăcat cu hainele lui. Apoi l-au dus ca să-l răstignească.

Răstignirea lui Isus (*Mc* 15, 21-32; *Lc* 23, 26-43; *In* 19, 17-27)

- ³² În timp ce ieșeau, au găsit un om din Cirene cu numele de Simon. Pe acesta l-au constrâns să-i ducă crucea.
- ³³ Ajungând la locul numit Golgota, care înseamnă locul Craniului,
- ³⁴ i-au dat să bea vin amestecat cu fiere, dar el, gustând, n-a voit să bea.
- ³⁵ După ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând zarurile,
- ³⁶ apoi, așezându-se, au rămas acolo să-l păzească.
- ³⁷ Au pus deasupra capului său cauza [condamnării], scrisă [astfel]: „Acesta este Isus, regele iudeilor”.
- ³⁸ Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.
- ³⁹ Iar cei care treceau rosteau blasfemii împotriva lui, clătinând din cap
- ⁴⁰ și spunând: „Tu, care dă râmi templul și-l construiești în trei zile, salvează-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!”
- ⁴¹ La fel și arhierii îl luau în râs împreună cu cărturarii și cu bătrânii și spuneau:
- ⁴² „Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva! Dacă este regele Israelului, să coboare acum de pe cruce și vom crede în el.
- ⁴³ S-a încrezut în Dumnezeu! Să-l salveze acum, dacă îl iubește. Pentru că spunea: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»”.
- ⁴⁴ Chiar și tâlharii răstigniți împreună cu el îl insultau.

Moartea lui Isus (*Mc* 15, 33-41; *Lc* 23, 44-49; *In* 19, 28-30)

- ⁴⁵ De la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ceasul al nouălea.
- ⁴⁶ Iar pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: „*Eli, Eli, léma sabactáni?*” care înseamnă „*Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?*”
- ⁴⁷ Unii dintre cei care stăteau acolo, auzind, spuneau: „Acesta îl cheamă pe Ilie!”
- ⁴⁸ Și, îndată, unul dintre ei a alergat și, luând un burete, l-a înmuiat în oțet, l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.
- ⁴⁹ Iar ceilalți spuneau: „Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-l salveze!”
- ⁵⁰ Dar Isus, strigând din nou cu glas puternic, și-a dat duhul.
- ⁵¹ Și, iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat,
- ⁵² mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților morți au înviat
- ⁵³ și, ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în cetatea sfântă și s-au arătat multora.
- ⁵⁴ Atunci centurionul și cei care împreună cu el îl păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplare, s-au înspăimântat și au spus: „Cu adevărat, acesta era Fiul lui Dumnezeu!”
- ⁵⁵ Erau acolo și multe femei care priveau de departe. Unele îl urmaseră pe Isus din Galileea, slujindu-i.
- ⁵⁶ Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, [mama] lui Iacob și a lui Iosif, și mama [fiilor] lui Zebedeu.

Înmormântarea lui Isus (*Mc* 15, 42-47; *Lc* 23, 50-56; *In* 19, 38-42)

- ⁵⁷ Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, al cărui nume era Iosif, care era și el discipol al lui Isus.
- ⁵⁸ Acesta, apropiindu-se, i-a cerut lui Pilat trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat.

⁵⁹ Iosif, luând trupul [lui Isus], l-a înfășurat într-un giulgiu curat

⁶⁰ și l-a pus în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă. După ce a rostogolit o piatră mare la intrarea mormântului, a plecat.

⁶¹ Iar Maria Magdalena și cealaltă Marie ședeau acolo, înaintea mormântului.

Pază la mormânt

⁶² În ziua următoare, cea care este după ziua Pregătirii, s-au adunat arhiereii și fariseii la Pilat

⁶³ și i-au spus: „Domnule, ne-am amintit că acel înșelător a spus pe când mai trăia încă: «După trei zile, voi învia».

⁶⁴ Poruncește, deci, să fie sigilat mormântul până în ziua a treia ca nu cumva să vină discipolii lui să-l fure și să spună poporului: «A înviat din morți!» Iar înșelătoria aceasta de pe urmă ar fi mai rea decât prima”.

⁶⁵ Pilat le-a zis: „Aveți garda, mergeți și sigilați cum știți!”.

⁶⁶ Ei s-au dus și au asigurat mormântul, sigilând, împreună cu garda, piatra.

XII. ÎNVIEREA LUI ISUS

28.

Mormântul gol (*Mc* 16, 1-8; *Lc* 24, 1-12; *In* 20, 1-13)

- ¹ După ce a trecut sâmbăta, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.
- ² Și, iată, a fost un cutremur mare: îngerul Domnului a coborât din cer, s-a apropiat și a rostogolit piatra, apoi s-a așezat pe ea.
- ³ Înfățișarea lui era ca fulgerul, iar haina lui era albă ca zăpada.
- ⁴ De frica, paznicii s-au cutremurat și au rămas ca morți.
- ⁵ Dar îngerul, luând cuvântul, le-a spus femeilor: „Voi, nu vă temeți! Știu că-l căutați pe Isus cel răstignit.
- ⁶ Nu este aici, căci a înviat după cum a zis. Veniți și vedeți locul unde a zăcut.
- ⁷ Mergeți în grabă și spuneți discipolilor lui: «A înviat din morți și, iată, merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea». Iată, v-am spus”.
- ⁸ Plecând în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să dea de știre discipolilor lui.

Isus apare femeilor (*Mc* 16, 9-11; *Lc* 24, 10-11; *In* 20, 14-18)

- ⁹ Și, iată, Isus le-a ieșit în întâmpinare și le-a zis: „Bucurați-vă!” Iar ele, apropiindu-se, i-au cuprins picioarele și l-au adorat.
- ¹⁰ Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Mergeți și dați de știre fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea”.

Mituirea gărzii

- ¹¹ După ce au plecat ele, iată că unii din gardă au venit în cetate și au dat de știre arhierilor despre toate cele întâmplate.
- ¹² Aceștia, reunindu-se în consiliu cu bătrânii, au dat suficient de mulți arginți soldaților,

- ¹³ zicând: „Să spuneți: «Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat, pe când noi dormeam».
- ¹⁴ Și dacă va afla guvernatorul despre asta, îl vom convinge noi și vă vom scăpa de neplăceri”.
- ¹⁵ Ei, luând arginții, au făcut așa cum au fost instruiți. Astfel, zvonul acesta s-a răspândit la iudei până azi.

Trimiterea apostolilor în lume (*Mc* 16, 14-18; *Lc* 24, 36-49; *In* 20, 19-23; *Fap* 1, 6-8)

- ¹⁶ Apoi cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, pe muntele hotărât lor de Isus.
- ¹⁷ Cum l-au văzut, s-au prosternat în fața lui, dar unii se îndoiau.
- ¹⁸ Apropiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ.
- ¹⁹ Așadar, mergând, faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
- ²⁰ învățându-i să țină toate câte v-am poruncit. Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii”.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco